

แผ่นดินแห่งความฝัน

ละครโทรทัศน์

สค. กรมะโรหิต ประพันธ์เรื่องและบท

แสดงทางวิทยุไทยโทรทัศน์ โดย คณะ นกาวดี

วันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๐๐ เวลา

น.

กลอง

ภาพ

ภาพ

กลองไทยมรดก
พหุศิลป์

กลอง

ภาพ

พจน

เลื่อนเข้า

ชายหา, มีโชหิน ป่าละเมาะ สามารถหลบ
ซ่อนได้, มีคนมะพร้าว ๒-๓ คน, มีแทน
บูชาข้างโชหิน, กานข้างเห็นวิหารไกล ๆ
สมมติว่าทะเลอยู่เบื้องหลัง, น้ำกับฟ้าเป็น
"แบคกราวด์" กลองเลื่อนเข้าไปจนเหลือ

เสียงลมพัดอย่างแรง, พร้อมควย
เสียงคลื่น

ระยะ
มันโผล่ขึ้นมาจากโชหิน โคนมะพร้าว หันไป
เห็นยวเบญจรัตน์ขึ้นมา เบญจรัตน์ทั้งตัวลง
นั่งโคนมะพร้าวอย่างอิดโรย และหมดสติ
มันมองดูรอบ ๆ มะพร้าวหล่นลงมาโคนมัน
มันตกใจ มะพร้าวกลิ้งลงไปที่หาดด้านหลัง
มันมองตาม เห็นกระเป๋าดูเงินทางลอยมาติด
หาด

ฉาก 1. ชายหาด
ฉาก 2. ชายหาด
ฉาก 3. ชายหาด
ฉาก 4. ชายหาด
ฉาก 5. ชายหาด
ฉาก 6. ชายหาด

(ตัดไป)

กระเป๋าดูเงินทางลอยมาติดหาด
เขียนชื่อที่กระเป๋าวา น.ค. เบญจจะ

(ตัดไป)

มันลงไปเก็บแล้วขึ้นมา แยกเปิดกระเป๋าดู
หยิบเสื้อผ้ามายาว, ขวดยาน้ำบิสกิต, ขมิ้น
มองดูเบญจรัตน์ (ตัดไป)

๓.๗ รวดยา และ วิถี
วิถี วิถี วิถี วิถี วิถี วิถี
วิถี วิถี วิถี วิถี วิถี วิถี
วิถี วิถี วิถี วิถี วิถี วิถี

เบญจรัตน์ฟื้นขึ้น

เบญจรัตน์ฟื้นขึ้น
เบญจรัตน์ฟื้นขึ้น
เบญจรัตน์ฟื้นขึ้น

เบญจรัตน์ฟื้นขึ้น
เบญจรัตน์ฟื้นขึ้น
เบญจรัตน์ฟื้นขึ้น

(ตัดไป)

มันกับเบญจรัตน์ มันเข้านั่งใกล้

เบญจรัตน์ นจยมันจะ, นี่เรายัง

ไม่ตายอีกหรือ ?

มัน

คุณถามยังกับอยากตาย ยัง
หรือครับ

เบญจรัตน์

แล้วพี่เบญจเล่า ?

มัน

พอเรื่อกัน ผมเห็นแกโคก
ลงทะเลครับ แล้วก็ไม่ได
เห็นอีกเลย

เบญจรัตน์

โอ, พี่เบญจ พี่คงไม่บอก

มัน

ผมว่า คุณเบญจก็คงจะขึ้น
ฝั่งใดเหมือนกัน คุณเก็บน้ำ
ตาไว้ออนดีกว่า

(ตัดไป)

เบญจรัตน์ มองดูรอบ

เบญจรัตน์

นี่เกาะอะไรกันนะ เอ๊ะ
นี่แทนบูชา อะไรกัน ?

(ตัดไป)

แทนบูชาบนโขดหิน ทำรูปพระสยามเทวา-
ธิราช (หรือคล้าย ๆ ท่านอนั้น) ตั้งอยู่บน
แท่นสูง (ตัดไป)

เบญจรัตน์หันไปทางมัน แล้วชี้ใหญ่แทนบูชา

เบญจรัตน์

นี่แทนอะไรกัน ?

มัน

แปลกครับ ท่าทางเหมือน
เทวรูปอะไรยังงั้นแหละ
เกาะนี้ต้องมีคนแน่ เอ๊ะ, นั่น
หลังคาโบสถ์ (ชี้)

เบญจรัตน์

(มองตาม) เออ, จริงซี, มี
วัดเดียวเลย หลังคาแบบ
วัดไทยไม่มีผิด ประหลาด
มีคนไทยอยู่บนเกาะนี้กระมัง
เรื่อกันเล่นหางเมืองไทย
มาตั้งไกลไม่ใช่หรือ ?

นายมัน

มัน

โอ, ไกลหลายร้อยโยชน์
เชียวนะครับ

เบญจรัตน์

แล้วทำไมถึงมีวัดแบบไทยละ

มัน

ผมว่า อาจเป็นเกาะ

556710696

ของคนไทยสายหนึ่งก็ได้ เรามีไทยเล็ก
ไทยใหญ่ นี่อาจเป็นไทยขนาดกลางก็
ได้นะคุณ

เบญจรัตน์ ไทยขนาดกลาง (หัวเราะ) อีกหนอยก็
คงมีไทยขนาดจิ๋วหรือ (เสียงกลองกัง
มาไกล ๆ) เอะ, นั่นเสียงอะไร ?
มัน กลองกรับ กลองแน ตายูละ ไปโคนไทย
ขนาดมนุษย์กับคนเขาก็นมู

(ตัดไป)

มันและเบญจรัตน์ขึ้นขึ้น สอดสายตามอง
ไปทางเสียงกลอง

เบญจรัตน์ แอบเสียงก่อนไม่กี่หรือ นายมัน ? ฉันว่า
พวกนั้นคงจะมาที่แทนบูชานี้แน่ ๆ
มัน ก็เหมือนกันกรับ เอาสิกรับ ข้างหลังหิน
ใหญ่โน้นก็ได้ (หยิบกระเป๋าสองใบของเบญจ
แล้วไถ่ไถ่) เอ, ผมว่าคุณเอาเครื่อง
แต่งตัวคุณเบญจะมาแต่งเป็นผู้ชายเลย
จะปลอดภัยกว่า แต่งแล้วคุณทองเหมือน
คุณเบญจะแน ๆ

เบญจรัตน์ ออ, เหมือนแน ลูกฝาแฝดไม่เหมือน
ไฉนยังงี้ ก็เหมือนกัน ลองเป็นผู้ชาย
ดูสักที

มันส่งกระเป๋าสองใบให้ เบญจรัตน์รับกระเป๋าสอง
ใบ เขาหลังหินใหญ่ มันวิ่งเขาไปอีกทาง
หนึ่ง (เวทิวว่าง)

(เสียงกลองกังไกลเข้ามา พร้อมควยเสียงเอะ
อะ ขบวนแห่สักโทษประหารออก บูนาเดินนำ,
พลกลอง ๒ - ๓ คนก็กลองตาม ต่อจากนั้นก็ถึง
บังกา นักโทษประหาร ถูกมัดมือไขว้หลัง เปื่อง
หลังมีชายฉกรรจ์ถือหอกตาม ๒ คน)

(ตัดไป) → ๕๕๖ ๗๘๙

บูนาหันไปทางทหารที่ถือหอก ทหารจับนัก
โทษลากไปหน้าแทนบูชา กก็ให้ลูกเขา
ลง พลเมืองออกมาดู

บูนา จับมันลูกเขาลงหน้าแทนบูชา
บูนา อ้ายคนโง่ง ~~อะไร~~ ขอให้พวกเราดู
เยี่ยงอย่างเอาไว้ อีกประเดี๋ยวมัน
จะถูกโยนทะเลให้ ฉลามกิน นี่คือโทษ

ของควมโลก กินไม่รู้จักอิ่ม ไม่รู้จักพอ
พระคุณทานไทยจะไม่ยกโทษให้มันเลย

(ตัดไป)

เด็กถือเทียน เดินนำภูไทออกมาข้าง ๆ
บุนาและทุกคนพนมมือขอบทักดวงเคารพ

ภูไท
บุนา

เรียบร้อยแล้วหรือ บุนา ?
เรียบร้อยเจ้าขา ไชยนี้คือไอบังกา
พนักงานรักษาชาวเปลือกของหลวง มัน
ยักยอกชาวเปลือกไปขายเป็นประโยชน์
ส่วนตัวเสีย ๑๐ กว่าเกวียน ~~ซึ่งก็~~
~~โทษของมันควรแก่การประ~~
~~หาร~~ ~~เจ้าขา~~

ภูไท

เจ้าทั้งหลาย โทษโง่งประชาชนขายก็ให้
ไม่ไค เพราะมันไม่ไคโง่งประชาชนคน
เกี้ยว มันโง่งประชาชนทั้งเกาะ มันต้อง
ตายตามจากโรคของเรา คือดวงนำให้
ปลาดุกรามกิน ไอบังกา เจ้าสำนักถึงโทษ
ของเจ้าแล้วหรือยัง ?

บังกา

สำนักแล้ว ~~เจ้าขา~~ แล้วแต่จะ ~~เจ้าขา~~
กรวด ~~เจ้าขา~~ ~~พระคุณ~~

ภูไท

ก็แล้ว ข้าขอให้อาณาประชาราษฎร์ของเจ้าจง
มีความสุขอยู่ในหวงทะเลอันร่มเย็นเถิด ก็
(ก้มหน้าบิกรรพประเดี้ยวหนึ่ง) เจ้าทั้ง
หลาย ก่อนที่จะดวงนำคนทำผิด เรามี
ประเพณีจะต้องพูดกับเจ้าทุกคนว่า พวก
เรามาจากไหน มีความผาสุกอย่างไรบน
เกาะนี้ พวกเราเป็นไทยสายหนึ่ง อพยพ
มาจากแหลมทองเมื่อ ๘๘๒ ปีมาแล้ว

~~เพราะฉะนั้นแล้วจึงได้มาพบกัน~~
บรรพบุรุษเราหนักันมา ๗๗ คน ผ่าคลื่นลมมา ๒
เดือน จึงมาพบเกาะสวรรค์แห่งนี้ ตลอด
๘๘๒ ปี เราอยู่ด้วยกันมาด้วยความสุขและ
ความไพบลย์ รักกันเหมือนพี่น้อง ไม่อด
อยาก ยากจน ทุกคนมีกินมีอยู่ ไม่มากเกินไป
ไป ไม่น้อยเกินไป ~~เพราะฉะนั้นแล้วจึงได้มาพบกัน~~
~~ของมันเป็นดังโลก~~ ~~เพราะฉะนั้นแล้วจึงได้มาพบกัน~~
~~อันนี้เป็นเหตุ~~ ~~เจ้าขา~~

~~ข้าพเจ้าเอง~~ (เมื่อเราทั้งสองได้รู้จักแล้ว) เรามีเสรีภาพและอิสรภาพมากที่สุด ไม่มี
 ใจมากค้ำขึงกับจิตใจ ความผาสุก
 เย็น และความไพเราะพลุดอกไม้ใดเพราะ
 เราไม่โลกไม่หลง เรารู้จักพอ เราไม่
 พยายามมีใญ่กว่าจนเกินไป) ไม่กินแรง
 นั้น เรามีแต่ช่วยกัน เราเกลียดความ
 โลกที่สุด ~~ผู้ใดในโลกนี้~~ ~~ผู้ใดในโลกนี้~~ ~~ผู้ใดในโลกนี้~~
 อย่างไ้บังกานี้ เราจะต้องรีบ
 กำจัดให้หมดไปทันที เพราะเป็นศัตรูของ
 ความผาสุกเย็นและความไพเราะของ
 เราแต่ละคน เราต้องประหารชีวิตใ้
 บังกา—เพราะเหตุนี้ ใครจะคัดค้านบาง
 ไ้ไหม ?

๗/๑๑/๒๕๖๖

(ตัดไป)

ประชาชนพนมมือ พูลพร้อมกัน

ประชาชน ไม่คัดค้านเจ้าข้า คนโกงของหลวงทอง
 ตาย

(ตัดไป)

ภูไทมือทั้งสองขึ้น

ภูไท ประชาคมได้รับรองการตัดสินของข้าแล้ว
 ขอให้ประชาคมจึงเจริญ

(ตัดไป)

๑๕/๑๑/๒๕๖๖

ทุกคนชูมือ บูชาพบบังกับชะบวณออก
 ไปทางคานทะเล ภูไทขึ้นไปยืนบนเนิน
 ไ้ใหญ่เตล่ำพัง เพื่อกุการฉว่งนำในทะเล
 คานหลัง (ตัดไป)

๑๕/๑๑/๒๕๖๖

เบญจรัตน์แต่งตัวปลอมเป็นเบญจะออกมา
 จากชอกหิน มันคอมออกมาจากปาดะ
 เมาะข้าง ๆ มันเห็นก็ตกใจ ไม่เห็นภูไท

มัน เหมือนคุณเบญจะพี่ชายคุณยังกับแกะเขียว
 ครับ

เบญจรัตน์ จันทรีหรือ ? นี่เห็นจะไปกินหมกแล้ว เออ,
 ไ้ใครนะ คนที่เป็นหัวพนานะ ทาทางเป็น
 นักบุญเขียว

มัน ก็พวกกษัตริย์ไม่มีมงกุฏนั่นแหละครับ

(ตัดไป)

ภูไทสะดุง หันมาดู ทำหน้าพิศวง
(ตัดไป)

เห็นทั้งสองคน

ภูไทสะดุง โกรธ เดินลงมาจากหินใหญ่
มายืนอยู่ข้างหลังมัน

(ตัดไป)

ภูไทจ้องหน้าเบญจรัตน์อย่างตรึงตรอง

เบญจรัตน์

มัน

เบญจรัตน์

มัน

ภูไท

มัน

ภูไท

มัน

ภูไท

เบญจรัตน์

ภูไท

เบญจรัตน์

ภูไท

เบญจรัตน์

ภูไท

มัน

ภูไท

เบญจรัตน์

ภูไท

ทำสงานะ

กึ่งวันแหละคุณ ผมว่าทำทางเหมือนลิงแก
มากกว่า ทำวางอำนาจ เฮอะ

อย่าไปคาถา

ผมก็ไม่ไคคา ผมวิจารณ์ทางหาก

นี่, เจ้าเป็นใคร ?

(หันมาเจอ - ตัวสัน) เออ, เออ, ผมไม่
ไคไคอะไรเลยครับ

ชาติไม่ไคไคอะไร ชาติถามว่าเจ้าเป็น
ใคร ?

ผมชื่อมัน มาจากเมืองไทยครับ

เจ้านั้นละ ?

เหมือนกันครับ ชื่อเบญจรัตน์ครับ

แปลว่าเป็นคนไทย ชาติเป็นคนไทย ชาติ
คือภูไทที่ ๑๑ ผมปกครองเกาะสวรรค์แห่ง
นี้ พวกเราทั้งเมืองไทยมาเกือบพันปี
แล้ว ชนบทธรรมเนียมคงเปลี่ยนแปลง
ไป

เราเรือแตกมาครับ ผมขออาศัยพักสัก
สองสามวันนะครับ

เจ้ารู้ไหมว่า ที่เกาะนี้เราไม่เคยให้คน
ภายนอกมาอาศัยเลย

ผมยินดีเสียค่ากินอยู่ให้ครับ

(หัวเราะ) เราไม่ต้องการเงิน ที่นี้ไม่
ใช้เงินมาหลายร้อยปีแล้ว เงินเป็นบ่อ
เกิดของความชั่ว เงินทำให้คนโลภ
เราเกลียดเงิน

แล้วจะซื้อขายกันยังไงล่ะครับ

เราไม่มีการซื้อขาย เรามีถิ่นที่อยู่บริเวณ
เราทำทุกอย่างด้วยตัวของเราเอง

งั้นผมสองคนก็อยู่ไม่ได้ใช่ไหม

อยู่ได้ แต่มีข้อสัญญาสองข้อ ข้อ ๑. เจ้า
ต้องทำงาน เราจะนั่ง ๆ นอน ๆ คอย

ก้นแรงคนอ่อนไม่ได้อ่อน ขอดสอง เจ้าจะควรวบ
ขึ้นไม่ได้อ่อน

เบญจรัตน์ ผมน้อยอายุได้ ๑๖ ปี ... ดริบ

มัน ผมหักใจ ~~ด้วย~~ ด้วย

อุทัย เจ้ามารจากแผ่นดินใหญ่ เจ้าชอบเอากิ-
เลสมากคนละมาก ๆ เจ้าอย่าเอาตัวกิเลส
มาผูกพันที่เกาะนี้เป็นอันตรายเถียวนะ

เบญจรัตน์ ผมนิเฒ่าแพรวน่ายั่วกรับ

มน ฅมดไผครบ

อุไทย
แผนดินใหญ่ร่นว้ายอยู่ทุกวันนี้ คเพราะกิ
เลสตัวเดียว เจามาอยู่ที่นี้ ถึงเราจะ
ไม่เผยแพร่ก็ได้ แต่เจ้าก็ต้องคัดลงไป
ในหมก

เบญจรัตน์ ผมจะพยายามครับ ผมรอพบพี่ชายผมแล้ว
ก็จะกลับครับ 1/7

อุไม
ที่นี้ต้องชมรม ~~ซึ่ง~~จะพักชมรมไหนเล็ก
เอา ชมรมจำแนน หรือ ชมรม
อชชา จำแนกกับอชชาเขาเป็นหัวหน้า
ชมรม คนหนึ่งเป็นชาย อีกคนหนึ่งเป็นหญิง
เราเลือกหัวหน้าชมรมกันทุกปี
(เสียงดนตรีและเพลงกังมา)

เบญจรัตน์ นั้นเสียอะไรครับ ?

อุทัย   เขาจะมารับขวัญเจียงยอง

ଅଧ୍ୟାପକ

(ตัดไป)

ขบวนแห่ออก นำควมบนานายพร และ
 ยงของพรอมควมณรายรำทำเพลง **โขน**
ดอกรั้วไม้ ทุกคนยอบตัวเคารพทุกไท

อัคราชพรอมควยสาดี, พุทอง, ล้ากอง, เเงิน
ออกมา ทำความเคา^ญพลไท อัครามอง
เบญจรัตน์

(ตัดไป)

อชชาวมองเบญจรัตนอย่างคดง

(ตัดไป)

Wrote and sent to the

ขำคอง ขำคอง ขอพระคุณเจ้าจงเมตตา

ภูไท ขาเมตตาเสมอ น้อชชาไมมาหรือ ?

บนานำ กำลังตามมาเจรจา — ออ — มาพอ

เบญจรัตน์ก็มองอ๊ชชาอย่างพอใจ
(ตัดไป)

ภูไทหันไปทางอ๊ชชา

พุทองเดินเข้าไปใกล้

ภูไท

อ๊ชชา

พุทอง

สาดี

เบญจรัตน์

สาดี

ยงยอง

มัน

ยงยอง

ภูไท

พุทอง

มัน

พุทอง

มัน

ภูไท

หน้าเลอสีโพ

บุนา

ภูไทเดินไปที่แท่นบูชา ยงยองคุกเข่า

ลงตรงหน้า ภูไทบิกรรรมแล้วหันไปหา

ภูไท

ยงยอง

ภูไท

เจ้าแปลกใจหรือ อ๊ชชา ? นี่คือเบญจ
รัตน์ เรือแตกเมื่อคืน ลอยมาติดฝั่ง
เขามาตามหาพี่ชาย พัดकिनเมื่อเรือ
แตก

เบญจรัตน์.....ซื่อเพราะเหมือนเสียง
คนตรี

รูปงามเสียควยซี แทะยามาทำเจ้าชุนะ
ววย สวยเหลือเกิน...สวยจับใจ.....
รูใหม่จะ วาดันพวกวากะไร ? (ลอย
หน้าเขาไปไกล)

รวาชมฉัน เขอก็สวย (จับแก้ม)
ววย ตายแล้ว พุกไทยก็เป็นควย
นี่ แก ผูทึงบนเกาะนี้ เกี้ยวไม่ได้
รูใหม่ ?

หวงหรือ ?
นี่แกจะรวนหรือ ?

อย่า — ลูก บนเกาะนี้เราต้องรักกัน
เราจะทะเลาะกันไม่ได้

แกสองคนนี่พุกไทยซัดคีนี
ฉันเป็นคนไทย มาจากแผ่นดินใหญ่
มาจากแผ่นดินใหญ่ ตัวเหมือนหรือเปล่า
ลูกกันหรือนี่ ?

อย่าลูก เราต้องรักกัน อย่าไปว่าเขา
ตัวเหมือนขลุทอง เราต้องไม่ปรักปรำ
ใครงาย ๆ จนกว่าจะพิสูจน์แล้ว ขอ
ให้เป็นสุภาพบุรุษสักหน่อย
(เสียงระฆังตีสามครั้ง)
ไคเวลาพิชแล้วพะยะคะ

ต่อไปนี่ ข้าจะทำพิธีรับขวัญเจ้า แต่
ชาต้องถามเจ้าตามธรรมเนียมเสียก่อน
เจ้าถูกกล่าวหาว่าอย่างไร ?

ยกยกปลาทุเจ้าชา

กอร์บั้น โทนถึงตาย

งมมาโคกรบ ๗๗ เม็ด ^{๖๕๑} ~~นี่คือ~~ เป็นคนบริ
 สุทธิ์ ~~เมื่อมีความบริสุทธิ์แล้ว~~
 เราก็ทำพิธีรับขวัญให้เป็นการโชติที่เขา
 ถูกส่งสัย (หันไปทางบงของ) เจ้าเป็นคน
 บริสุทธิ์แล้ว บงของ ขาขอแสดงความยินดี
 ด้วย (หันไปทางประชาชน) ลูกทั้งหลาย
 ขาขอประกาศว่า เจ้าบงของเป็นบุตร
 บริสุทธิ์แล้ว เจ้าบงของยังคงมีสิทธิ์เป็นราษฎร
 ของเกาะนี้ต่อไป

ประชาชน (โหรงคี่ใจ)

มุนา ต่อไปนี้, เราจะช่วยกันฉลองรับขวัญ
 บงของ

การฉลองเริ่มต้น

(ผาหินชายหาด พายุกำลังจัด ชาวบ้านหลายคนยืนอยู่บนก้อนหิน มองออกไปนอกทะเล
(สมมุติว่าอยู่ข้างหลัง)

อุกา, บากอ และชาวบ้านที่มีมือออกไปที่ทะเล
เบื่องหลังส่งเสียงเอะอะ

อุกาที่มีมือไปที่ปลาดลาม ตกใจ

ทุกคนวิ่งลงไปทางข้าง ๆ ก้อนหิน กลอง
ไปทางข้าง ๆ รับภาพพทอองกับอุกาทอง
เดินออกมา พุทอองขึ้นไปยังบนก้อนหิน

อุกา - เรือลม — เห็นไหม — เอะเรือ
ใครมาช่วย

บากอ - เรือใบเหลือง... เรือจำแมนกระมัง
ชาวบ้าน - ไซแล้ว.. เรือจำแมน จำแมนมาช่วย
ใคร

อุกา - ออ, นึกออกแล้ว เรือบนานั่นเองที่ลม
เห็นใบสีแดงไหม ? แลอยู่ในน้ำนั่นไง

บากอ - เรือบนานหรือ ? เอะ, เจามันกับเจ้า
เบญจรัตน์ขึ้นไปนา นั่นเจามันกับ
เจ้าเบญจรัตน์ — เห็นไหม — ลอย
คอยู่ในทะเลนั่นไง

อุกา - เจ้าสองคนนี้นั้นมาจากแผ่นดินใหญ่ ก็
เล่ห์มันหนา เคียวปลาดลามล่อเรียบ
เท่านั้นเอง ปลามันไม่ชอบคนกิเลส
หนา

อุกา - ปลาดลามมาจริง ๆ นะแหละเห็นไหม
มันกำลังว้ายเขาใส่เจ้าทมนั่นแล้ว

บากอ - จำแมนโคกคงไปแล้ว... คงจะไปช่วย
เจ้าทมนั่น....

ชาวบ้าน - จำแมน... ดู — ดูโอ้หลามนั่น —
มันรีเขาใส่จำแมนแล้ว.. จำแมนกรี๊ด
เขาหามัน... โอ... แะ ๆ ... เห็น
ไหม เห็นไหม... สู้กันใหญ่.. จำแมน
คว้าน้ำลงไปแล้ว... ประเคียวเออะ
ทองโอ้หลามทองทะเลแน่

(หลายคนร้องแข่งแซ่อย่างคึกคัก)

อุกา - จำแมนโผล่ขึ้นมาแล้ว... อ้าวโอ้หลาม
หายไปแล้ว... เร็ว, พวกเราลงไป
ดูที่หาดดีกว่า....

พุทออง - เรื่องอะไรเอะอะ ? — เอะ ดูที่นั่น
ดูเหมือนจำแมน... วายนามากกับใคร

ใครล่ากอง ?

ล่ากอง

ไม่รู้ — ถ้าเรือจะลม พายุแรง
เสียควย

พทอ

เจ้าจำแมนนี่ ข้าเกลียดเค็มที่แล้ว
ซาร์ก็ซื้อมาก่อน มันมาที่หลังกลับ
มาแยงซา

ล่ากอง

ปายสีมันเสียคิใหม่ ?

พทอ

ทำอย่างไรละ ?

ล่ากอง

ปายสีมันว่า มันหมิ่นพระคุณเจ้าภูไท
หาพยานเขาหลาย ๆ คน เอามันลง
ทะเลเสียเลย

พทอ

ปายสีมันคอร์รับชันดีกว่า ง่ายดี โทษก็
ถึงตายเหมือนกัน

ล่ากอง

ก็ได้อะ เถียวนี้ใคร ๆ ก็กลัวคอร์รับชัน
โศก... คำนี้มันภาษาอะไรกัน

พทอ

ภาษามาจากแผ่นดินใหญ่ พวกเรือ
หาปลามันเอามาพูดให้ฟัง

(เสียงเอะอะ แสดงว่าคนเหล่านั้นกำลังกลับมา)

อดิศักดิ์ อดิศักดิ์

พทอสะกิดล่ากอง เค้นหายเข้าไปทางซอก
หิน คนละทางกับที่พวกนั้นจะเข้ามา จำแมน
กับพวกออกมาจากซอกหินอีกคานหนึ่ง จำแมน
ตัวเปียกน้ำ กลองลอยรับภาพ

จำแมน

ขอมใจพวกเราที่อุทิศตัวลงไปช่วย

บาคอ

เจ้าหนุ่มจากแผ่นดินใหญ่ มันยังง
กันถึงไต่ไปลอยคออยู่ในทะเล มัน
แดนใบไม้เป็นไซไหม ?

จำแมน

เขายืมเรือมาไปตามพี่หรือน้องของ
เขาคือไม่รู้ ที่หายไปตอนเรือแตก
พายุพัดพัดมา เรือเลยล่ม ซาก
มันเถือแดนเรือส่วนมา ถ้าไม่เจอ
โหลตามก็คงไม่ใช่เรื่องใหญ่ เออ
เขายังแปลกใจไม่หาย เจ้าหนุ่มคนที่
ขอเบญจรัตน์ พอเห็นหลามเขาเท่า
นั้นรองวัดเหมือนผู้หญิงที่เคียว

อุภา

รองเหมือนผู้หญิง ชายจากแผ่นดิน
ใหญ่เขารองกันอย่างนั้นกระมัง —

เวลาตกใจ

จำแมน

ไม่รู้ละ แต่ก็ยังมีประหลาดอีก พอถูก
ตัวเขาก็ทำท่าชอบกอด ขาจับมือเขา
หนอยก็ไม่ยอมให้จับ เกือบจะปล่อย
ให้จมน้ำตายเสียแล้ว แล้วก็...มีอนู
ไม่เหมือนผู้ชายสักนิดเดียว

บ๊ากอ

ถ้าเป็นหญิงก็คงสวยไม่โซ่เล่นเทียวนะ
แล้วหนีหายไปไหนละ

จำแมน

ข้าให้เจียงของพาตัวไปเปลี่ยนเสื้อ
เขาก็ต้องไปเปลี่ยนเหมือนกัน ออ พวก
เราอย่าลืมนะ คำในวันเพ็ญตรงกับวัน
เกิดของเขา ข้าขอเชิญมาชุมนุมกัน
ที่ชายหาดนี้หนอยนะ

(ทุกคนพร้อมอย่างทึใจว่าจะมา)

เลื่อนตัวเขาเป็นภาพทองฟ้า มีดวงจันทร์
แจ่ม กลองกวาดลงแล้วเลื่อนเป็นภาพ
ชายหาด ชาวเกาะสวรรค์กำลังชุมนุม
ร้องรำทำเพลงกันอยู่ แสงทองอร่ามหนึ่ง
แล้วตัดไปหาอ๊อช

(ตัดไป)

อ๊อชขึ้นขึ้น โบกมือให้ทุกคนเจียบ

อ๊อช

ในฐานะของหัวหน้าชุมนุมญาติ ข้าขอ
เชิญชวนให้ทุกคนอวยพรให้จำแมนหัว
หนาชุมนุมญาติาคงมีความสุขความ
เจริญ

ทุกคนขึ้นขึ้น

ทุกคน

จำแมนจงเจริญ จำแมนจงเจริญ

(ตัดไป)

บุนาขึ้นขึ้น ชูมือไปรอบ ๆ

บุนา

พี่น้องทั้งหลาย เพื่อความสุขของจำ
แมน เราขอให้อ๊อชร้องเพลงสัก
เพลงหนึ่ง ใครเห็นควยบาง ?

(ตัดไป)

ทุกคนชูมือ

ทุกคน

อ๊อชร้องเพลง อ๊อชร้องเพลง
ตกลง ตกกลง

(ตัดไป)

จำแมนมองอ๊อชอย่างตื่นเต้น ยินดี

สามี
มัน

เพลงกลิ้งคู่ สักนั้น
โคซี่, แม่นองสาว

มันกับสามีร้องเพลงโต้กันจนจบ ชาวเกาะ
ทบมือกราว (ตัดไป)

เบญจรัตน์เดินเลี้ยวไปที่กอนหินอีกด้านหนึ่ง
ไกลจากคน กลองแพนตาม (ตัดไป)

อชชาเห็นเบญจรัตน์เลี้ยวออกไปแสดง
ความสนใจ (ตัดไป)

อชชาเดินจากมุมหนึ่งไปหาเบญจรัตน์ซึ่งอยู่
ห่างจากกลุ่มชาวเกาะพอสมควร ในมี
หูไม่ พอมันพอกันไม่ไหชาวเกาะเห็น
(ตัดไป)

เบญจรัตน์หันมาเห็นอชชา ตกใจ

อชชา เบญจรัตน์, เจาเข้ายืนอยู่คนเดียวทำไม

เบญจรัตน์ ทานอชชาละ ตามฉันมาทำไม?

อชชา เสียงเพลงของเจ้าเมื่อกี้ ทำให้ชา
ทองตามเจ้ามา

เบญจรัตน์ ทานอชชาชอบเสียงฉันนักหรือ?

อชชา เกินชอบเสียอีก

เบญจรัตน์ ทานอชชารักเสียงของฉันหรือ?

อชชา รักหรือ? ยิ่งกว่ารักเสียอีก

เบญจรัตน์ (หัวเราะ) รักเพียงเสียงเท่านั้นหรือ?

อชชา เจ้าคิดเช่นนั้นหรือ?

เบญจรัตน์ ทานอชชา !!

อชชา อย่าเรียกขานว่าทานอชชา เรียกอชชา
เฉย ๆ เดี๋ยว

เบญจรัตน์ อชชาจะเอาความคามาให้ฉัน

อชชา ทำไหม?

เบญจรัตน์ อชชาเป็นที่รักของจำแมน

อชชา นั่นเรื่องของจำแมน ไม่ใช่เรื่องของ
ชา

เบญจรัตน์ ก็เพราะเป็นเรื่องของทานจำแมนนะซี
ฉันจึงจะทอทาย

อชชา จำแมนเขาเป็นคนใจสูง เขาจึงได้รัก
เลือกเป็นหัวหน้าชุมนุม เขาไม่คิดทำ
อย่างนั้นหรอก

(ตัดไป)

จำแมนสายตามองหาอชชา เมื่อไม่เห็นก็
ลุกขึ้นยืนและเดินหา (ตัดไป)

จำแมนเดินเข้ามาพบอชชาและเบญจรัตน์

จำแมน

อชชา

จำแมน

เบญจรัตน์

จำแมน

เบญจรัตน์

จำแมน

เบญจรัตน์

จำแมน

เบญจรัตน์

จำแมน

เบญจรัตน์

เบญจรัตน์เดินออกเฟรมไปทางคานขาว
เกาะ

จำแมน

อชชา

จำแมน

อชชา

จำแมน

อชชา

จำแมน

อชชาเข้ามาทำอะไรอยู่ที่นี่ ?

มาฟังเสียงเบญจรัตน์นะซี

เสียงของเบญจรัตน์ช่างมีเสน่ห์เสีย
เหลือเกิน ข้าเองฟังแล้วก็ยังตกใจ
ไม่หาย

หัวหน้าชุมนุมที่นี่เขาปากหวานอย่างนี้
เองหรือ ?

ปากหวานไม่มีอันตรายนแก่ใครไม่ใช่
หรือ ?

ปากหวานแต่หัวใจเปรี้ยวมีอันตรายน
มาก

เจ้าเห็นข้าเป็นคนหัวใจเปรี้ยวหรือ?

ถ้าไม่เปรี้ยวก็คงหัวใจเคี้ยว หัวใจ
เคี้ยวก็ควรจะปากเคี้ยว

ปากเคี้ยว แปลกว่าอะไร ?

ควรจะชมคนคนเคี้ยว

ชมใคร ?

ท่านจำแมนรู้ตัวใคร ฉันทจะไม่ขวาง
ทางท่านจำแมนละ อชชา, เชิญตาม
สบาย ฉันทจะกลับ

เจ้าหนุ่มคนนี้พูดชอบกล

มีปากคนแผนकिनใหญ่เขาไม่เลวนะ

จำแมน

มีปากอยู่อย่างนี้ นากลัวว่าผู้หญิงทั้งเกาะ
จะอยู่ไม่สุขเสียแล้ว

กลัวหรือ ?

กลัว... หรืออชชาไม่กลัว ?

ข้าไม่เคยกลัวใคร นอกจากตัวเอง

นี่เริ่มกลัวตัวเองแล้วหรือ อชชา ?

อะไรกัน ? ยังไม่ทันกลัวเลย

สองคนหันไปดู กลองแพนไปหาพทอง
ซึ่งยืนแอบฟังอยู่ข้างต้นไม้ กลองดุษ
เก็บภาพสามคน พทองเดินตรงเข้า
ไปหา

อ๊ชชา จำแมน คิดว่าข้ากลัวตัวเองงั้นหรือ ?
จำแมน ก็อยากจะทำ ?
อ๊ชชา ขามอกเบญจรัตน์เขาวา จำแมนเป็นคน
ใจสูง คงไม่คิดเพื่อจะเขากับตัวเอง
จำแมน เกาะนี้เป็นเกาะสวรรค์จริง แต่ความ
รักก็ยังคงเป็นความเห็นแก่ตัวอยู่
อ๊ชชา ความรักอย่างเห็นแก่ตัว ก็เห็นจะมีแต่
ความรักของคนอย่างพทองเท่านั้น
โอ.เอส.พทอง. งั้นหรือ (หัวเราะ)

พทอง พูดต่อไปข้าหาเห็นแก่ตัว
อ๊ชชา เจ้าโคยินแล้ว ถิ่นจะพอแล้ว ทำไม
จะทองพวกอีก
พทอง พูดเพื่อให้เขาแน่ใจว่าเจ้าเป็นคนใจหิน
ไม่มีความเห็นใจเขาเสียเลย
อ๊ชชา ความเห็นใจ ข้ามีเสมอ แต่ความเห็น
ใจกับความรักไม่ใช่สิ่งเหมือนกัน
พทอง (หัวเราะเสียงกราว) งั้นหรือ ? ข้า
ยังมีวาสนาอยู่บ้าง ที่เจ้ายังเห็นใจ
นี่แน่ อ๊ชชา, ข้าขอพูดสักคำเถอะ เจ้า
กำลังทำชั่ว เจ้ากำลังเอาตัวไปคลุก
กับกิเลส
อ๊ชชา กิเลสอะไร ? เจ้าพูดอะไรเข้าไม่เข้า
ใจ
พทอง เจ้ากำลังหลงเจ้าหนุ่มคนแผนดินใหญ่
จำแมน พทอง, เจ้าการราวเกินไปเสียแล้ว
พทอง จะการราวหรือไม่ ข้าไม่รู้ แต่เจ้าเอง
ก็ระยอมหรือ — เจ้าจะยอมไอนุมน
หนาชาวนั้นหรือ ?
อ๊ชชา พทอง, ถ้าเจ้าพยายามอย่างนี้ ข้าจะ
ไม่พูดควยอีกเลย
พทอง เจ้ากำลังจะเสียคนเพราะไอนุมนแผน
ดินใหญ่ ไอนุมนคนนั้นมันจะทำให้เกาะ
นี้เป็นเกาะนรก

จำเมนกรากเขาตบหน้าพทอง ทั้งสองคอ
สั่น พักเดียวจำเมนก็ชักพทองหมอบไป
อชชาเขาไปจับแขนจำเมน

สองคนเดินออกไป กลองเลื่อนโซหา
พทองซึ่งยืนตัวลุกขึ้น พทองมองตาม
อย่างแค้นเคือง

สถานที่เดิมทั่วบริเวณมีคตั่ว (กลายเป็น)
สมมุติว่าเป็นเวลาดึกมากแล้ว เห็นดวง
เคียนตกอยู่ไกลขอบน้ำทะเล เบญจรัตน์
เดินไปเดินมาแล้วนั่งลงที่โคนมะพร้าว
ลำกองคอย ๆ ของเขามาจะทำราย
เบญจรัตน์ตกใจลุกขึ้น

อชชา เจานะแหละ จะทำให้เกาะนี้เป็นเกาะ
นรก ก็เลศของเจ้าหนามากขึ้นทุกวัน
พทอง อชชา, ปากของเจ้าชั่วเหลือเกิน !
จำเมน เหยียดหยามกันมากไปเสียแล้วละพทอง
ทอหน้าชา ชายอมไม้ไคณะ
พทอง จะไคหรือไมไค ชากมีสิทธิ์จะพูด
จำเมน นั้นมันผูกวางขวางพูด
พทอง แล้วเจ้าจะทำไม ?
จำเมน อยากกรหรือ ?

อชชา ชอบใจ จำเมน ที่ป้องกันเกียรติของชา
จำเมน เรากลับไปร้องเพลงกันอีกวา ชาไม
อยากมีอารมณ์อย่างนี้เลย

เบญจรัตน์ ใคร ?
ลำกอง ไม่ตองถามว่าใคร ? เจ้าเป็นตัว
ก็เลศจากแผนดินใหญ่ เจ้าไม่ควรจะ
อยู่ในเกาะสวรรค์ของเรา
เบญจรัตน์ ทำไม ?
ลำกอง ที่นี้ไม่ตองการเจ้ารู้ใหมวา พทอง
นายชารักอยู่กับอชชา เจ้าถือค้อยาง
ไรถึงไคมาแย่งอชชา ?
เบญจรัตน์ ชาไมไคแย่ง เจ้าเข้าใจผิด
ลำกอง แต่เสียงของเจ้าแย่ง เสียงของเจ้า
ทำให้อชชาหลง เสียงของเจ้าจะทำ
ใหเกาะสวรรค์ควนวาย เจ้าอย่าอยู่
เลย !

ในละครตัวนี้ (๑๖ พ๖๖) "โสมสวรรค์" ใต้คอมเม้นท์

ด่ากองโจนเขาจะแทงเบญจรัตน์ เบญจรัตน์
หุดบพิลวัด เบญจรัตน์รองตะโกนไหนคน
ช่วย จำแมนออก ด่ากองรับหนีไป

พันหล่นไม่ควม ออกมาเดินเล่น

อดีตกับอดีต
อดีตกับอดีต

จำแมน อะไรกัน ?

เบญจรัตน์ พวกพหูทองจะมาฆ่าฉัน

จำแมน ใคร ?

เบญจรัตน์ จำหนาไม่ได้ มีคนมาก

จำแมน ~~จำหนาไม่ได้~~ จำหนาไม่ได้ ~~จำหนาไม่ได้~~ เพราะหัดเห็ด

เบญจรัตน์ ก็คงทำนองนั้น

จำแมน (นิ่งอย่างตั้งใจ) เบญจรัตน์ เจ้ารักอัช

เบญจรัตน์ ขาขอตอบอย่างลูกผู้ชายว่า ข้าไม่ใคร่รัก

จำแมน แต่ข้ารัก

เบญจรัตน์ (ถอนใจ) ท่านจำแมนใจเดียว ฉันเห็น

ใจ แต่อัชชาไม่ใคร่รักท่านจำแมนหรือ ?

จำแมน ขายังไม่คิดพอ

เบญจรัตน์ ผู้ชายอย่างท่านจำแมน ผู้หญิงคนไหน

ไม่รัก ก็แปลกมาก

จำแมน จันทหรือ ? แต่ยกเวนอัชชา ขารู้ว่าอัชชา

รักเจ้า เพราะฉะนั้นพหูทองมันจึงโหด

มาก

เบญจรัตน์ ฉันไม่อยากถูกรักอย่างนี้

จำแมน ทำไม ?

เบญจรัตน์ ถ้าจะมีคนมารักฉัน, คนนั้นไม่ควรเป็น

อัชชา

จำแมน ควรจะไม่ใช่ใครเล่า ?

เบญจรัตน์ ท่านจำแมนควรจะรู้ตัวเอง

จำแมน (อย่างแปลกใจ) ข้าจะไปรักคนอื่นได้

อย่างไร ? คนในเกาะนี้มีตังพัน ๆ

เบญจรัตน์ แต่คนในเกาะนี้มีอยู่คนเดียวเท่านั้นที่

ท่านจำแมนรู้ใจเขาเหมือนรู้ใจตัวเอง

จำแมน ใครกันนา ? ใครกัน ?

เบญจรัตน์ ท่านจำแมนหลงรักอัชชาเสียจนมองไม่

เห็น ท่านจำแมนแน่ใจแล้วหรือว่ารัก

อัชชาใดคนเดียว ?

จำแมน แน่ใจ

ฉากภายในเรือนของอรรษา มีเครื่องประดับแบบชาวเกาะ แต่โอโงงอยู่สบาย
แสดงให้เห็นวิถีที่เป็นสุข

อรรษา หันออกมายืนดูของของชาวเกาะ

(เปิดม่าน สาลีกำลังเดินออกมา)

สาลี นี่เราเป็นอะไรไปนะ ตั้งแต่เห็นพ่อคนนั้นเข้าแล้ว ใจมันไม่อยู่กับตัวเสียเลย
แต่แรกก็นึกมันไปทาง พวกแผนกในใจนี่เขามันทำแปลก ๆ แลพอกลับมาก็อก
นึกถึงไม่ได้ คนที่รักมันนี่ทำทางไม่เลยเสีย โอโงงนี่มันจะเสียแล้ว ความรักแรก
เห็น ๆ มันจะแรกเห็นเอาจริง ๆ เสียก็ไม่รู้

(ของของออก มทเจรรจากอนนี้ขยับได้ตามสมควร)

ของของ อะไร ๆ แรกเห็น แรกเห็นอะไร ?

สาลี (ตะคอง) ช่างไม่มีบรรพชาเสียเลย เขามันก็ไม่บอก มันได้ (เดินหนีไปนั่ง
ของของตามไป)

ของของ เมื่อถึงพ่ออะไร ? ฉันได้มันทุกสิ่งความรัก - ความรัก อ้อ ๆ ความรักแรกเห็นยังงั้น
หรือ ?

สาลี บะ ๆ ความรักแรกเห็น ๆ แล้วมันเกี่ยวอะไรกับเจ้าด้วยละ

ของของ อ้อ ๆ เกี่ยวสิ ก็มันของแม่สาลีมาหลายปีแล้วนี่

สาลี ทิ้ง ๆ ใครเขาไปรักด้วยละ นี่อย่ามาพูดมาทักน้อยเลย ๆ หายไปไหนมาคืนหนึ่ง ๆ

ของของ แม่ ๆ เป็นห่วงหรือ ? เออ, เป็นห่วงก็มาถามกันด้วยขึ้นใจหน่อย เมื่อคืนเลยค้าง
อยู่ที่ชุมชุมงาแมน นี่เจ้าชุมชุมอรรษาไปไหนเล่า ?

สาลี ธุระอะไร ?

ของของ อยวู้เลย ไปเจ็ดออกมาหน่อยละ

(สาลี ค้อน เข้าโรงไป)

ของของ เขายังใจของเขาละ, แม่คนนี่ ? อู่อุ่สาลีกินมาทั้งสองปีแล้ว ไม่สำเร็จรักก็ เห็นจะ
คงเล่นวิธีเจ้าชุมชุมกัณเภา

อรรษา เออ ๆ ว่ายังใจ ของของ เจ้าไปสืบได้ความมาอย่างไร ?

ของของ สาลีกินที่สุด ๆ

อรรษา ว่าไปสิ

เบญจรัตน์ ว้าย ! - เออ - เออ - ไม่ใช่ว้าย - เออ - ฉัน - เออ - - จอ

อภัยโทษที่ - - เออ - - เรามาบูชามันที่

มัน (ทำท่าเกอ) เราไม่ได้ทำอะไรเลย

อชรา เปลา ไม่มีใครเขาทำอะไรหรอก

มัน (ขี้ขลาดให้เบญจรัตน์อยู่คนเดียว) ผมจะไม่พบสามีเขาประเดี๋ยว (ทำท่า
บอกว่าจะแอบคอยแนะนำพาทางให้)

-----
๒๐๐ ไร่ ๑๐๐ ไร่ (มันเข้าโรงแตกคอยดูอยู่เงียบๆ)

เบญจรัตน์ เธอคงแปลกใจที่ฉันมาที่นี่

อชรา (ยิ้ม) ข้าอาจจะไม่แปลกใจก็ได้

เบญจรัตน์ เอ๊ะ ? หมายความว่าอย่างไร ?

อชรา เพราะเรามีคาวิเศษ ข้ารู้ว่าเจ้าจะมาทำไม ?

เบญจรัตน์ (งง) ยิ่งงั้นหรือ ? มีคาวิเศษเขี้ยวหรือ ? หมายความว่าเราสามารถ
รู้อะไรได้ทุกอย่างทุกอย่างงั้นหรือ ?

อชรา ถูกแล้ว

เบญจรัตน์ (กะลั่นกะล่ายเพราะกลัวว่าอชราจะรู้ว่าตนปลอมตัว) แล้วเธอรู้ไหม
ฉันมาที่นี่วันนี้ทำไม ?

อชรา รู้ว่าเจ้าเอามาของกำนันมาให้หา

เบญจรัตน์ (ตกใจ) เอ๊ะ ?

อชรา ไซ้ไหมล่ะ ?

เบญจรัตน์ เจ้ารู้ได้อย่างไร ?

อชรา คาวิเศษบอกข้า ไซ้ไหมล่ะ เบญจรัตน์ ?

เบญจรัตน์ ก็ไหนะซี (กลัวไซ้บอกที่ใส่หีบส่งให้)

อชรา (รับมาดูและวางลงอย่างไม่แยแส) เห็นไหมล่ะว่าเรามีคาวิเศษ แล้วข้า
ยิ่งรู้มากไปกว่านั้น

เบญจรัตน์ รู้ว่าอย่างไร ?

อชรา รู้ว่าจำแนกเป็นคนไซ้ให้เจ้ามา

เบญจรัตน์ (ตกตะลึง) เอ๊ะ ?

อชรา อ้อเอะเลย เบญจรัตน์ จำแนกไซ้ให้เจ้ามาเป็นพ่อสื่อ

เบญจรัตน์ พ่อสื่อ ?

อชรา หรือว่าไม่จริง ?

เบญจรัตน์ จริง จำแนกไซ้ให้ข้า

อชรา แล้วเจ้าก็มา ? (กะเทกเสียงอย่างโกรธ)

เบญจรัตน์ ก็ - ฉันก็ต้องมา ฉันไม่รู้จะทำยังไง (อย่างน้อยใจจนทึ่งสับสน)

ก็เธอเป็นคนสวยที่สุดในเกาะนี้ - จะไม่ให้จำแนกเราหลงใหลยังงี้ ?

อชชา   เจ้าพอใจมากนักเที่ยวหรือที่เห็นง่าแมนหลังรักข้า ?
 เบ็ญจรัตน์ (นึกคิด) นั้นมันเรื่องของง่าแมนเขา ฉันจะ ไปพอใจไม่พอใจได้อย่างไร ?
 อชชา   แล้วเจ้าคิด หรือว่าชานะรักง่าแมน ?
 เบ็ญจรัตน์ เธอไม่ได้รักเขาคอกหรือ ?
 อชชา   ไม่รักเลย
 เบ็ญจรัตน์ (ดีใจเพราะง่าแมนจะได้ไม่มีหัวข) ยังงั้นหรือ ? เธอไม่ได้รักง่าแมน
 เลยหรือ ? จริงหรือนี่ ?
 อชชา   โห้ * ก็จริงนะซี
 เบ็ญจรัตน์ วิเศษเลย *
 อชชา   เบ็ญจรัตน์ * เจ้าดีใจไหม ? บอกข้าสิว่าเจ้าดีใจ *
 เบ็ญจรัตน์ ฉันดีใจอย่างที่หาอะไรเปรียบไม่ได้
 อชชา   เจ้าดีใจเพราะเจ้ารักข้าใช่ไหม ? บอกซิ เบ็ญจรัตน์ * (เข้าไปเกาะแขน)
 เบ็ญจรัตน์ (ตกใจถอยห่าง)

(มันโผล่ออกไปทำท่าบ๊วยไปให้กอก)

เบ็ญจรัตน์ (กอกคอดอย่างเป็น ๆ) ฉันทัน - เอ้อ - เอ้อ - ฉันทัน - - - -

(มันทำปากบอกให้พูดว่ารัก)

อชชา   บอกซิ * เบ็ญจรัตน์ * บอกข้าว่าเจ้ารักข้าเหมือนกัน *

เบ็ญจรัตน์   จะ * ฉันทัน - เอ้อ - ฉันทันรักเธอ - - - -

อชชา   (โอบกอกกอกเบ็ญจรัตน์แนบ) ..... เจ้าชีวิตของข้า ..... เบ็ญจรัตน์ เจ้าคือ
 เจ้าชีวิตของข้า .....
 เบ็ญจรัตน์   (อึกอึก) อชชา ..... นั้นมันอะไรกัน ..... (ทำท่าจะถอยห่าง)

(มันโผล่ออกไปบ๊วยไปให้กอกแนบ ๆ)

อชชา   ข้ารักเจ้า เบ็ญจรัตน์ พอเห็นก็รัก ข้าเพิ่งรู้เดี๋ยวนี้เองว่า ควรรักคืออะไร
 เบ็ญจรัตน์   (อึกอึกเพราะถูกอชชาออบแนบ) ฉันทันว่า - ฉันทันว่า - เรานั่งพูดกันดี ๆ ดีกว่า
 (พยายามคลายตัวออก)

(มันทำท่าหัวเสีย บ๊วยไปไม่ให้หนี)

อัฐา
เบญจรัตน์

จนเราไปนั่งที่นั่น : (ชี้เตียง) มาสิ เบ็ญจรัตน์ (อุก)
(บึ้งตึงทาง) ไม่เอา - ไม่เอา

(มันยังหัวเสีย ทำท่าบอกให้ไปนั่งเตียง อย่าหนี)

อักษร
เบญจรงค์
อักษร

เดอสน่า เบ็ญจรัตน์ ไปนั่งพูดกันที่นั่นดีกว่า (ยิ่งดูมากขึ้น)
(สมบัติ - แฉวพิน) อัจฉา - - อปานะ - - อัจฉา - -
(สมบัติบึ้ง) แปลกจริง ข้าไม่เคยเห็นผู้ชายที่ไหนรั้นลาคอย่างนี้
(มันเกินความท้อแท้เสีย ทำท่าบอกให้ไป แล้วให้รูป)

อักษร
เบญจรงค์
อักษร
เบญจรงค์

(อย่างอ่อนใจ) เจ้าไม่รักข้าเลยหรือนี่ ?
(ทำท่าอึกอัก) ก็ - คือว่า - คือว่ายังงี้.....
ไม่รักก็ไม่รัก (หึงมือเบญจรัตน์ สบคหน้า เดินลงบันไปนั่งหันหลังให้ที่เตียง)
(ตกใจ) - ทำทางงและวิตก) อ้อชา..... (หันมามองมันเพื่อหาหรือ)

(มันชี้ให้ตามเขาไปนั่งด้วย)

เบญจรัตน์
อชชา

(เขาไปเป็นเด็กจูงวัวใกล้ฉัฏฐา แต่ไม่นั่ง)....ฉัฏฐา.....เธอ.....จำ.....
เธอโกรธฉันหรือ ?
(สะบัดหน้าไม่ตอบ)

(มันฝรั่งและในหลอด)

เบญจรัตน์

(นั่งลง พยายามจะถอด แต่เพียงทำท่าเท่านั้น เพราะไม่รู้จะถอดอย่างไร
จึงจะเหมาะ ~~ผู้~~ แก่การงอนงออะไร ทั้งทำอยู่หลายท่าก็ไม่สำเร็จ มันก็
พยายามบู้ใบ แต่เบ็ดจรีตนก็ไม่เข้าใจ มันทำท่ามากขึ้นเพื่อให้เข้าใจ เจน
ถอยหลังแล้วทำท่าโถมกอด เบ็ดจรีตนเข้าใจมิดเลยถอยหลังออกมาแล้วก็
โถมเข้ากอด ความแรงทำให้ช็อคใจ)

อธิชา
 เป๋ญจรัตน์
 อธิชา
 เป๋ญจรัตน์
 อธิชา
 เป๋ญจรัตน์
 อธิชา

วาย !
(ตกใจ โศกออกมาเป็นทาง) ๗
นี่อะไรกัน ?
เปล่า - เออ - ฉันจะนั่ง
อ้อ ! (ดีใจ) นั่งซี (จิกที่ที่นั่ง)
(ค่อย ๆ เดินเข้าไปนั่งอย่างหนักใจ)
ทำไมเจาถึงไค้ช้ลาคอย่างนี้เล่า ? อ้อ, ผู้ชายในแผ่นดินใหญ่เราคงจะทำ

อย่างนี้ใช่ไหม พยายามว่า เวลาจะออกผู้หญิง เราจะต้องกระโจนอย่างเมื่อกี้
ใช่ไหม ?

เบ็ญจรัตน์ เออ - ก็ - คุณเหมือนจะยิงฉันแหละ ?

อรรษา จ้า เการะหนักที่ไม่ได้เกิดในแผ่นดินใหญ่ ?

เบ็ญจรัตน์ (หัวเราะ) อ้อ ? เการะหนัก

(มันสู้ไม่ได้เลยสัก)

เบ็ญจรัตน์ (ถอยห่างเป็น ๆ)

อรรษา ไม่ตองกระโจนออกหรือ ?

เบ็ญจรัตน์ เอ็งจะไม่ตอง เการะเข้หายโกรธแล้ว

อรรษา ออ - อ้าวถึงโกรธจะกล่ พยายามในแผ่นดินใหญ่เราจะต้องกระโจน
ออกอย่างนั้นหรือ ?

เบ็ญจรัตน์ ก็ - ท่านองนั้นแหละ ?

อรรษา วันนั้นใคร่ความรู้รอบตัวหลายอย่าง

(มันทำท่านชกในรูป)

เบ็ญจรัตน์ (ทำท่าเอ็งง แต่ทำไม่ออก)

อรรษา (แปลกใจ) นั้นเราจะทำอะไร ?

เบ็ญจรัตน์ เออ - อัน - ก็ว่า - จ้า - ก็กระแสดงความรักต่อเธอ

อรรษา (ทำอาย) รุบ - ทำไม่ถึงต้องบอกด้วยเล่า

เบ็ญจรัตน์ ก็ - เธอถามฉันไม่ใช่หรือ ?

อรรษา แล้วเราจะทำอย่างไร ? เธอ การแสดงความรักในแผ่นดินใหญ่
มีหลายอย่างหรือ ?

เบ็ญจรัตน์ เา - เออ - เราทำ ..... (พยายามองัน มันออกไม่รูป) - เราทำอย่างนี้
(จูบกัน แต่ก็ยังไม่รูปเราที่กลาง)

อรรษา (ทำอาย) เราจูบที่กลาง อ้อ ? การแสดงความรักในแผ่นดินใหญ่เราต้อง
จูบกลางใช่ไหม ?

เบ็ญจรัตน์ เออ - ก็คุณ เหมือนยังงั้นแหละ

(มันทำท่านชกให้รูปกัน)

เบ็ญจรัตน์ (จูบกัน)

อรรษา อ้าว : ไม่จูบกลางหรือ ?

เบ็ญจรัตน์ แกล้งใช้ไก่เหมือนกัน (จูบอีก)

(พูดงอแง เห็นก็คิดถึง และโกรธ เบ็ญจรัตน์กับอรรษาจะออกจากกัน)

พูดงอแง โทษ โทษว่าไม่สบาย ?

อรรษา ก็ - ฝากสิ่วระนิคหน่อย

พูดงอแง อ้อ : ฝากสิ่วระ (มองดูเบ็ญจรัตน์อย่างจริงจัง) เห็นจะหายฝากแล้วสิ
ได้มานานวิเศษเช้านี้ :

อรรษา (โกรธ - ดุกขึ้นเป็น) อวก็ยังไม่ถึงมาพูดอย่างนี้

พูดงอแง อ้อ : ข้าไม่อวก็ แต่ข้าอยากจะถูกใจรู้ว่า ต่อไป ถ้าจะแอบไปหาเจ้าผู้
กะโหลกจะก้อ กับอกกันตรง ๆ ดีกว่า

อรรษา จินหรือ ? เอาละ ข้าจะบอกเจ้าให้รู้เสียแต่บัดนี้ว่า ข้ารักเบ็ญจรัตน์ และ
เราจะแต่งงานกัน เจ้าใจหรือยัง ?

พูดงอแง (โกรธมาก) ก็ไ้ : เราจะไ้เห็นดีกัน (มองหน้าเบ็ญจรัตน์) สำหรับเจ้า
เจ้าจะไม่หนีหรือ

เบ็ญจรัตน์ ไม่หนียังใจ ?

พูดงอแง (ถลันเข้าไปจะก้อม มันจึงแอบอยู่แล้วก็โชนออกมาขวาง)

มัน ก็มาก่อน ที่ขาย มันจะมากไปละกระมัง ?

พูดงอแง มากอะไร ? (อย่างไม่เข้าใจ)

มัน มากสิ : จะรวมยังจินหรือ

อรรษา เบ็ญจรัตน์ เราไม่พูดอะไรดีกว่า ข้าบอกว่าคุณจะมาเป็นสวรส
ไม่ไ้ไ้เพราะพูดงอแงนี้ เราไปข้างในกันเถอะ (จึงมือเบ็ญจรัตน์เข้าโรง)

พูดงอแง ใจดี มีหมกมองพลก : เนี้ พอลูกกลั่นเข้า
อ. ทำปาก ทลนควมดีให้ กลั่นคือหมก

๑/๓๓๖

สกล/สกล/สกล/สกล/สกล

สกล/สกล/สกล/สกล/สกล

ลำทอง เจ้าทำร้ายนายข้า : (โลกเขามาจะแทง)
พุทธอง ลำทอง อย่าเถียว : อย่าให้ข้าเสียชื่อว่าที่นี่เล่นหมาหมู่
มัน แก่แก่นักเลงคี่นี้ : (ปล่อยแล้วเก็บมีดส่งให้) เขามีคดือไว้ซี ถ้าแกยัง
ไม่พอใจ เรายังจะสู้กันต่อไป

(ลีลาออก วิ่งมาห้ามและพานั้นไป)

พุทธอง โอ้สองคนนั้นมันทำให้ข้าเสียหน้า : ไม่เคยมีใครทำให้ข้าไก่อาย :

ข้าจะทองแก่แก

ลำทอง

ข้าจะตักแทงมันคืนนี้

พุทธอง

ไม่ทอง : ข้ามีวิธีที่ดีกว่านั้น

ลำทอง

จะทำยังงี้ ?

พุทธอง

(หัวเราะ) ข้าจะทองว่ามันแน่ แต่ข้าจะไม่ยอมใช้มือของข้า ข้าจะใช้
มือของภูไท : (หัวเราะ)

----- ปีกม่าน -----

จบฉากที่สาม

ฉากที่ ๔
(หน้าซุ้มมอชชา)

สาดีกำลังทำข้าวอยู่   ลำยอง ลอย ๆ   ลำยอง
ของออกมา   สาดีตกใจ

สาดี   ขวัญอ่อนเลี้ยวจริงนะ หนูนี้
อะไรอีกล่ะ ?   นี่มาทำไม ?
ลำยอง   ตามใจ !   คิดถึงนะซี   ถึงไคร่มา
สาดี   ยามายุงนะ   ขาดือสากออยู่ในมือ
(ซุสาก)

ลำยอง   อยากุนักเลย, แม่พูดหัว หนูนี้   ทั้งแต่
ใครคนแผนคินใหญ่เป็นหวานใจ   ซักจะ
เมามันใหญ่เสียแล้ว

สาดี   ข้าไม่ไช่ซาง   จะใคร่เมามัน

ลำยอง   เมหรือไม่ว่า   ก็ปล่อยให้เจ้ามันมัน
กอกนะแหละ

สาดี   ทะเลน !   หลับตาพูดก็ได้ !

ลำยอง   เห็นกับตา   ไม่ใคร่หลับตา

สาดี   เจ้าไม่ใคร่ไปบ้านเบญจรัตน์   เจ้าจะ
เห็นไคร่ยัง   พี่มันเขายูบ้านเบญจ-
รัตน์

ลำยอง   ขาวูที่บ้านเบญจรัตน์   ขาวูบนเฉลียง
เจ้าอยู่มุงซาว   ทำไมซางจะไม่เห็น

สาดี   เจ้าขึ้นไปบนบ้านเบญจรัตน์ทำไม ?

ลำยอง   ก็ไปแอบดูเจานะซี !

สาดี   โทท !   มันต้องมีอะไรมากกว่าแอบ
ดู   อยากจะแอบดูทำไมไม่แอบดูซาง
ลาง ?   เจ้าต้องขึ้นไปทำอะไรแน่ที่เคียว
เจ้าเกลียดเบญจรัตน์ตามอย่างพูดของ
นายของเจ้า   เจ้าขึ้นไปจะทำร้าย
เบญจรัตน์ไช้ไหมละ ?

ลำยอง   ยามาแกล่เลอหาเรื่องหนอยเลย

สาดี   งั้นเจ้าขึ้นไปบนเรือนเบญจรัตน์ทำไม ?

ลำยอง   ก็บอกว่าไปแอบดู

สาดี   ข้าไม่เชื่อ !   มันต้องมีอะไร   ข้าจะ

บอกเบญจรัตน์

สาดี   เบญจรัตน์ !   เอ๊ะ,   ทำไมแต่งตัว
อย่างนี้ละ ?

เบญจะแต่งตัวแบบนายเรือครึ่งทอน
เดินไช้เขออกมา

ล้ากอง นี่ไปมอมแมมมาจากไหน ?
เบ็ญจะ อะไรกัน ? เบ็ญจรัตน์อยู่ที่ไหน ?
ล้าดี อ่าว, ก็ยืนอยู่ที่นั่นไง
เบ็ญจะ ที่ไหน ?
ล้าดี เอะ พิลึกจริง ก็ยืนที่นั่นไง นี่ - นี่
 (ชี้ที่ตัว)
เบ็ญจะ จันไปไหน เบ็ญจรัตน์นะเออ !
ล้าดี นี่มันยังงั้น ! อยู่ ๆ ก็บอกว่าไม่ใช่
 เบ็ญจรัตน์ นี่เขาเสียละครมั่ง
เบ็ญจะ มีข่าวกันใหม่ม ?
ล้ากอง นี่หิวข้าวเสียแล้ว
เบ็ญจะ นี่ฉันอยู่ที่ไหน ? คงไม่ใช่เกาะไผ่นะ ?
ล้าดี ~~นี่ฉันอยู่ที่ไหน ? คงไม่ใช่เกาะไผ่นะ ?~~ เธอชื่ออะไร ?
ล้าดี อ่าว, ไม่รู้จักฉันเสียแล้วหรือ ? บะ,
 ไปกันใหญ่
ล้ากอง ถ้าไม่ผิดเขา ก็บ้าน
เบ็ญจะ นี่มันอะไรกัน ? พุทไม่รู้เรื่อง นี่แน่ะ ~~นี่แน่ะ~~
 ฉันนะไม่ขาดหรอก ถ้าจะมีคนมา ก็คือ ~~นี่~~
 แหะละ
ล้ากอง อ่าว ! เอาเขาแล้วสิ เคี้ยวพอ อิ่ม
ล้าดี อยานะ นี่บ้านอั้งซานะ
เบ็ญจะ นี่แน่ะเธอ... เธอเอ๋ยชื่อเบ็ญจรัตน์เมื่อ
 ณะ.. เธอพบเขาที่ไหน ?
ล้าดี ทายแล้ว ! นี่แสดงฤทธิ์ใหญ่แล้ว
เบ็ญจะ (โกรธ) นี่อะไรกันนะ.. เป็นบ้าไปได้..
 เบ็ญจรัตน์นะน้องฉันนะ พบขางหรือเปล่า
ล้าดี ก็ยืนอยู่ที่นั่นไงละ ตามได้วาพบหรือเปล่า
 ไปรคนำมนต์เสียหน่อยเอาไหม ?
เบ็ญจะ ถ้ามั่นจะไม่รู้เรื่องกันเสียแล้ว เอาไหม,
 พังให้ดี ฉันมาตามเบ็ญจรัตน์ เธอเรา
 ถูกพายุจม เขาใจว่าคงมาขึ้นบกที่เกาะนี้
ล้าดี ก็ขึ้นมาแล้วนี่ยะ - นี่ไงยะ - ยืนอยู่ที่นั่น
 จำตัวเองก็ไม่ได้อ้อ ?
ล้ากอง นี่ไปทำสกปรกที่ศาลพระภูมิมาหรือเปล่า ?
 ทานเฮียนนะ จอบอกให้..

โอ.เอส. (เสียงอะอะนอกเฟรม) อยู่ี่เอง !
อยู่แล้ว — อยู่แล้ว — เร็วเข้า — จีบมัน
เอาไปเลย !

(ตัดไป)
หน้าเบญจะ ตกใจ มองไปที่ผู้มาใหม่
(ตัดไป)

บุ๋นา, พุทอง, และชาวบาน ๒ - ๓ คน
วิ่งเข้ามา

บุ๋นา เจ้าเบญจรัตน์ ! เจ้าชะโมยไข่มุกค์ของ
ชาไป เจ้าจะตองตาย

เบญจะ (ถอยหนี) อะไกรัน ?

พุทอง หนอยแน ! เปลี่ยนเสื้อผ้าเป็นชาวแผ่นดิน
ใหญ่ นี่เตรียมจะหนีละซี

เบญจะ ประเคี้ยวก่อน พุทกัก่อน เข้าใจฉีกกัน
เสียแล้ว ฉันไม่เคยชะโมยไข่มุกค์ของใคร
ฉันเรือแตกมา เพิ่งขึ้นฝั่งไคเมื่อเช้านี้เอง

พุทอง ว่างั้น ? เพิ่งขึ้นฝั่งเมื่อเช้านี้ ? โกล่
ตัก ๆ รอน ๆ เจ้ามามาทำตัวเป็นเจ้าฐโก
แจอูตงหลายวันแล้ว

เบญจะ เข้าใจฉีกกันแน ๆ ฉันเพิ่งขึ้นฝั่งไคจริง ๆ

บุ๋นา คนมาจากแผ่นดินใหญ่มั่นโกล่กลั่นซึ้ง ๆ หน้า
แบบนี้เอง ! ออย่าพุทกักันมากคักว่า เอา
ตัวไปเลย เอา, พวกเรา จีบมันเร็ว

โอ.เอส. อชชา - อะไกรัน ? เกี้ยวก่อน, นั้นพวก
เจ้าจะทำอะไร เบญจรัตน์ ?

ทุกคนหันไปทาง เสียงของอชชา
(ตัดไป)

อชชา เดินออกมาจากชอกหินตรงไปยัง
กลุ่มคน กลองแพนตาม

อชชา เบญจรัตน์ ! เอะ, เจ้ายังไม่กลับไปหา
ง่าแมนหรือหรือ ? ทำไมถึงแต่งตัวอย่าง
นี้ละ ? นี่เจ้าไปไหนมา มอมแมมไปทั้ง
ตัว

เบญจะ เบญจรัตน์หรือ ? เบญจรัตน์อยู่ที่ไหน ?
อชชา อ้าว ! ก็อยู่ี่ยังงิ ! เอะ, เจ้าเป็น
อะไรไป

สาดี ี่เขาเสียแล้ว ี่ชชานแน ๆ !

บุษยา เบญจรัตน์จะโหมไสหมุกข์ของข้าไป ข้าจะ
เอาตัวไปลงโทษ

อชชา ไม่จริง ! เบญจรัตน์หรือจะโหมไส
หมุกข์ - ข้าไม่เชื่อ เมื่อเขายังนั่งพูดอยู่กับ
ข้านี้

บุษยา เราคนไสหมุกข์ได้ในหีบบนเรือนเบญจรัตน์
หนีไม่รอดหรอก

เบญจรัตน์ ฉันไม่เคยรู้เรื่อง ฉันเรือแตกมา เพิ่ง
ขึ้นฝั่งได้เมื่อเช้านี้เอง

บุษยา โกหก ! เจามาอยู่บนเกาะตั้งหลายวัน
แล้ว ใคร ๆ ก็รู้ เร็ว ! พวกเรา
มักเอาตัวไป

ชาวเกาะตรึงกันเข้าจับ เบญจรัตน์
พลวัน คืนหลุก แล้ววิ่งหนีออกไป...
ทุกคนไล่ตาม เหลืออยู่แต่อชชากับสาดี

อชชา มันอะไรกันนะ, สาดี เบญจรัตน์เขาเป็น
อะไรไป ?

สาดี ฝีมือเขาแน่ ๆ

อชชา เจาว่าไซ้เบญจรัตน์หรือ ?

สาดี ไซ้ทำไมจะไม่ไซ้ ?

อชชา แตนยันตาเขา ไม่เห็นบอกว่ารู้จักข้า ทำ
ยังกะคนไม่เคยพบหน้ากัน นี่คงหนีไปหา
จำแนม เราตามไปดูกันดีกว่า...

พิภพ พงษ์

(จบฉาก ๔)

๗๐๕/๗๐๖ = ๗๐๕/๗๐๖
๗๐๕/๗๐๖

ฉาก ๕

(ชุมนุมง่าแมน)

ง่าแมน เดินไปเดินมาอย่างรอคอย
เหงาหงอยวัน
ยงยงวิ่งออกมาจาก เรือน

ง่าแมน วันทั้งวันแล้ว ทำไม เบญจรัตน์ถึงยังไม่
กลับก็ไมรู ยงยง... ยงยง !

ยงยง เรียกหาหรือ ?

ง่าแมน เบญจรัตน์ไม่เห็นกลับ ไปหาอชชาตั้งนาน
แล้ว เขาไปทางไหนไม่ใช่หรือ ?

ยงยง ข้าเห็นเดินไปกับนายมันตั้งแต่เช้ามืด

ง่าแมน หรือว่าอชชาจะไม่ให้กลับ เจ้าเบญจรัตน์
นี่เจ้าไม่ใช่เล่นนะ อชชาก็ทำท่าจะชอบ
เสียควย

ยงยง คนจากแผ่นดินใหญ่นี้ เจ้าทุกคน สามีของ
ข้าก็ทำท่าจะชอบเจ้านั้นเขาแล้ว ข้าไป
ปลุกษาขุนลีลา

ง่าแมน เออ วายังไง ?

ยงยง ขุนลีลาบอกว่า ถ้าผู้หญิงไม่รัก ก็อย่าไปเค้น
คอให้รัก ผู้หญิงไม่ชอบเคนคอ

ง่าแมน ขุนลีลาก็บอกชาอย่างนี้เหมือนกัน ก็เห็น
จะถูกลงแก่ บนเกาะสวรรค์ของเรา ผู้
ชายไม่ควร เคนคอผู้หญิง ข้างไม่รูจะ
เลือกใครต่อไป ถ้าอชชาเขาเกิดไปรัก
เจ้าเบญจรัตน์เขา

ยงยง เบญจรัตน์นี่ ถ้าเป็นผู้หญิงคงสอหยพิลึกที่เดียว
เสียดาบ, ทำไมไม่ไปเกิด เป็นผู้ชายเสียก็ไม่

ง่าแมน เจ้ามืดเหมือนกันข้า เบญจรัตน์เป็นคน
สวย ถ้าเป็นผู้หญิงข้าก็คงจะอดรักไม่ได้

ยงยง ถ้าเบญจรัตน์มีน้องสาวสักคน ก็คงจะดีเป็น
แน่ทีเดียว

(ตัดไป)

เบญจรัตน์เดินมากับมัน ได้ยินเสียง
ก็ชะงักแอบฟังอยู่ข้างกอนหิน

(ตัดไป)

ง่าแมน ยังคงอยู่กับยงยงต่อไป

ง่าแมน จริงขึ้นนะ, มีน้องสาวสักคนก็ไม่ได้ พี่ชาย

ยังสวยอย่างนี้ น้องสาวเห็นจะเป็นนาง -
ฟ้า

ยงยong ท่านงำแมนคิดว่าอชชา กับ เบญจรัตน์ใครจะ
สวยกว่ากัน ?

งำแมน เปรียบกันยังใจ - ผู้หญิงกับผู้ชาย

ยงยong สมมุติว่าเบญจรัตน์แต่งตัวเป็นผู้หญิงละ ?

งำแมน ก็เป็นกะเทยนะซี ! บนเกาะสวรรค์คอยา
ให้มีกะเทยหลอชยเลย มันจะวุ่นวายกันใหญ่

ยงยong แต่ท่านงำแมนสังเกตุอะไรบางอย่างหรือเปล่า ?

งำแมน อะไร ?

ยงยong เบญจรัตน์ ท่าทางไม่เป็นผู้ชายเลย

งำแมน ซากุร่ายังงั้นแหละ วันที่ซาโคคนำลงไปชาว
พอลูกตัวเขาหนอย ก็ชักทำท่ายังใจก็ไมรู
นี่, เจ้ายงยong, ซายังจำได้จนเดี๋ยวนี้..
แหม, มือนุ่มไม่ผิดมือผู้หญิงเลย มือผู้ชาย
จะนุ่มยังงั้นไม่ได้

ยงยong จะเป็นผู้หญิงปลอมมาเสียก็ไมรู

งำแมน กล่าวยังงั้นเทียวหรือ ?

ยงยong ท่านงำแมนไม่ลองพิสูจน์ดูสักทีหรือ ?

งำแมน พิสูจน์อย่างไร ?

ยงยong ลองจูบแก้มดูสักทีเป็นไง

(ตัดไป)

เบญจรัตน์เอามือคลำแก้ม ยิ้มอย่าง
อบอุ่น, พอเห็นมันมองก็เลยรีบเปลี่ยน
สีหน้า, มันทำท่าล่อ

โอ. เอส ยงยong ลองพิสูจน์ดูสักทีเถอะนำท่านงำ-
แมน

โอ. เอส. งำแมน ข้าจะลองดู เอาไว้คืนนี้วันดีก่อน
นี่ ถ้าเป็นผู้หญิงจริง ๆ ข้าเห็นจะอดรักไม่
ไหวแน่ ๆ

(ตัดไป)

เบญจรัตน์กับมัน ยังคงยืนแอบฟังต่อ
ไป, อชชาเดินเข้ามาใกล้

อชชา อ้าว, เบญจรัตน์ หนีมาได้แล้วหรือ ? แล้ว
มูนากับพูทองละ

เบญจรัตน์ อะไรกัน ? หนีอะไรกัน ?

อชชา ก็เมื่อที่นั้นเขาหาว่าชะโมะไมใช่บุญก็ได้
ตามจับเจ้าอยู่ไม่ใช่หรือ ?

เบญจรัตน์ เอ๊ะ, อะไรกันอชชา ? ฉันไม่เคยพบบุญเลย
ฉันไปหาอชชาเมื่อเช้า ก็เพิ่งกลับมาในแยะ
ไปเสียเวลาดูเขาคือวนชายฝั่งถึงไถ่มาเข้าไป
ทนาย

อชชา เบญจรัตน์ ! นี่เจ้าเป็นอะไรไป ? ก็ข้า
เห็นบุญเขาได้จับเจ้ามานี่นา

เบญจรัตน์ ฉันไม่รู้เรื่องเลยอชชา อชชานะรีเห็นบุญได้
จับฉัน แปลกเสียแล้ว ก็ฉันอยู่กับนายมันตลอด
เวลาในะ

โ.อ.เอส. เลี้ยงบุญกับพวกคังเอะอะมาไกล ๆ

อชชา บุญมาแล้ว เร็วเข้า, เบญจรัตน์ หนีเร็ว
เข้า

เบญจรัตน์กับมองไปทางเลียบเอะอะ บุญ,
พุทธอง, ล่ากอง พาพวกเข้ามา กล้องดอยจับภาพ
ให้เต็ม ทัศนได้มองแผนที่ของก็โยนออกมาจาก/๗๗๗/
ทางคามทัง

บุญ อยู่เ็นเอง, แหม, เปลี่ยนเสื้อผ้าเป็นขาวเกาะ
เร็ววังน่ะ คิดว่าจะหนีทันหรือ ?

เบญจรัตน์ อะไรกัน ? นี่จะทำอะไรฉัน ?

บุญ อ้าว, ไม่รู้เสีย/๗๗๗/อีกแล้ว.. เมื่อก็ก็ไม่รู้
เกี่ยวก็ก็ไม่รู้ อย่าโกหกไปทนายเลย เอ้า,
พวกเรา จับมัด เอาตัวไป

อชชา เกี่ยวก่อน, พวกกันใหญ่เรื่องก่อน

จำแนม บุญ, เจ้าจับเบญจรัตน์เรื่องอะไร ?

บุญ เบญจรัตน์ชะโมะไมใช่บุญได้หมด ๗๗๗ เมื่อ ข้า
ใส่ไว้ในผ้าคาดถุง ข้าค้นพบในบ้านเบญจรัตน์
๑๐ เมื่อ

จำแนม ผิดไปละ บุญ.. เบญจรัตน์นะหรือจะทำยังงั้น

บุญ จับของกลางได้ แล้วจะว่าไม่ทำยังงั้น พวก
เรา, เอาตัวไป มีอะไรไปชำระกันต่อหน้า
ท่านผู้ใหญ่คิดว่า

มัน อย่าเข้ามานะ, คายนะ !

พุทธอง เจ้ามัน, อย่าเกี่ยว เกี่ยวเจ้าจะโดนอีกคน

พุทธอง, ล่ากอง เข้าจับเบญจรัตน์

พุทธอง, ล่าทองจะลากเอาตัวเบญจรัตน์ไป มัน
เข้าขวาง, เกิดความบอบกั่นวุ่นวาย มันถูกก็
ศรีระดมลง บุนา พุทธอง ล่าทองเอาตัวเบญจ
รัตน์ไป อัสสาทังจำแนกตามไปด้วย ทั้ง
มันให้คนอื่นอยู่คนเดียว

(กลายเป็น)

สถานที่เดิม กล้องเปลี่ยนมุม แต่เป็นเวลา
กลางคืน มันโง่งงดูขึ้น

มันเดินไปชะเง้อที่หิน พอที่เบญจระเดินโซเซ
ออกมา เบญจระเข้าไปข้างหลังมัน มันหัน
มา กระโดดสุดตัว เพราะตกใจ

มัน

บอกว่าอย่า !!

ล่าทอง

อย่าบังใจ ? ชะโมยของเขาไป แล้วมันจะ
บอกว่าอย่า !!

ล่อลวง/ล่อลวง/ล่อลวง
หลอกลวง/หลอกลวง/หลอกลวง

มัน

เปิดไปหมดแล้ว คุณเบญจรัตน์เป็นใจบ้างก็ไม่ว่า
(แสดงบทบาทไปพลาง เพื่อช่วงเวลาที่เบญจ-
รัตน์เปลี่ยนเครื่องแต่งตัวเป็นเบญจระ)

มัน

คุณเบญจรัตน์ !! ที่คุณหนีมาได้แล้วหรือ ?

เบญจระ

มัน, แกจำฉันไม่ได้หรือ ?

มัน (ขี้ตา)

คุณเบญจระ !! ที่คุณแหม่หรือครับ ? อย่าเป็น
ผีมาหลอกผมนะ

เบญจระ

ผีอะไร ? ฉันยังไม่ตาย นี่เบญจรัตน์เล่า ?

มัน (โศกเข้าอก)

คุณเบญจระจริง ๆ นะแหละ !! คุณ
ยังไม่ตาย !! คุณยังไม่ตาย โห ผมกับคุณ
เบญจรัตน์เที่ยวตามหาคุณแทบแย่ นี่กว่าไอ้หลาน
เอาไปต่อเล็บแล้ว

เบญจระ

ฉันไปขึ้นอยู่เกาะโน้น เที่ยวหาแกอยู่ หาอยู่
หลายวัน ก็เลยผูกแพข้ามมาเกาะนี้ เบญจ-
รัตน์เล่า ?

มัน

คุณเบญจรัตน์ถูกจับตัวไปแล้วครับ มันหาว่าคุณ
เบญจรัตน์ชะโมยไข่มุกต์ แกอันที่จริง ผมเอง
เป็นคนชะโมย

เบญจระ

อ้าว !! มีมันเลยอีกแล้ว !!

มัน

ครับ เผลอไปนึกเหียวเท่านั้นเอง

เบญจระ

แกเผลอแบบนี้ ฉันก็พลอยแบ่ไปด้วย เมื่อถึงมัน
ก็ได้อีกฉันมา หาว่าชะโมยไข่มุกต์ ไอ้ฉันถึง

มันต้องคิดว่าฉันเป็นเบญจรัตน์

มัน

พุทโธ, ใครจะไม่คิด ผมยังคิดเลย ฝ่าแค้น
แบบคุณกับคุณเบญจรัตน์ ผมเองก็งบบ่อย ๆ

เบ็ญจะ

นี่มันเอาเบญจรัตน์ไปทำอะไรก็ไม่รู้

มัน

เอาไปพิสูจน์กับ ถ้าได้ความจริงก็จะถูกล้วง
น้ำ

เบ็ญจะ

ล้วงน้ำเหี่ยวหรือ ?

มัน

แต่ไม่เป็นไรกับ เราไปคอยช่วยคนพิสูจน์
ดีกว่า คุณเห็นว่าเหมือนคุณเบญจรัตน์ คุณแต่งตัว
เป็นชาวเกาะเสีย ผมจะหาเสื้อผ้าให้ เสรี
แล้วคุณเอาไข่มุกต์ ๗ เม็ดที่ผมจะไม่มาใส่ไว้
ในผ้าคาดพุง ~~แล้วผมจะหามาให้ดูเป็นอัน~~
~~มันคือเบญจรัตน์~~

เบ็ญจะ

~~แล้วจะไปทำอะไร ?~~

มัน

~~// ผมก็กลัวว่า จะรู้เรื่องนี้ไปบอก~~
~~ใน // แล้วถ้าได้ความจริงแล้ว~~ คุณ
ก็ลงไปดำน้ำเพื่อเป็นพยานสัก ๕๐ - ๖๐ ที่ แล้วก็ขึ้น
มา เอาไข่มุกต์ ๗ เม็ดนี้ให้เจ้าบุญนาไป คุณ
ก็แพมดหิน (เป็นไข่มุกต์ให้)

เบ็ญจะ

เท่านั้นเองหรือ ? มันก็ไม่ยากอะไรนี่ ! เรา
ตามเบญจรัตน์ไปกันเถอะ

ทั้งสองคน (เดินออกเกิน) (เลื่อนออก)

ฉม

โธ่โธ่ โธ่โธ่ โธ่โธ่ โธ่โธ่ โธ่โธ่ โธ่โธ่ โธ่โธ่ โธ่โธ่ โธ่โธ่

- จบฉาก ๕ -

ฉม: คุณ คุณ สด มรดก โสโณพณ
โธ่โธ่ โธ่โธ่ โธ่โธ่ โธ่โธ่ โธ่โธ่ โธ่โธ่ โธ่โธ่ โธ่โธ่ โธ่โธ่

จบฉาก 5 ... พย 6

ฉม: โธ่โธ่ โธ่โธ่ โธ่โธ่ โธ่โธ่ โธ่โธ่ โธ่โธ่ โธ่โธ่ โธ่โธ่ โธ่โธ่

โธ่โธ่ โธ่โธ่ โธ่โธ่ โธ่โธ่ โธ่โธ่ โธ่โธ่ โธ่โธ่ โธ่โธ่ โธ่โธ่

ชุมนุมชาวไทย ทุกคนมาชุมนุมกันเพื่อพิจารณาพิพากษา
เบญจรัตนชะโมยไข่มุกด์ เห็นภาพชาวไทยชุมมือ /
เพื่อบอกให้ทุกคนเงิบ (ตัดไป)

ชาวไทยชุมมือ

อุไทย

อุททั้งหลาย ขอให้รู้ในความสงบ เราต้อง
ช่วยกันพิจารณาเรื่องเบญจรัตนชะโมยไข่มุกด์เป็นธรรมดา
เท่าที่ข้าพเจ้าเรื่องมาจากงานแม่กับข้าพเจ้า ยังมีข้อ
สงสัยอีกบางอย่าง ขอให้ส่งพยาบาลมาดูอีกที
ไข่มุกด์ของกลางได้ไหมเจ้าเบญจรัตนแล้วถึง
๑๐ เมื่อก่อนทำไมจะต้องสอบสวนอีกเล่าพระเจ้า
ข้า ?

สาดี

ข้าได้ฟังคำของพวกกับปากว่ามันได้ขึ้นไปบนเรือน
เบญจรัตน มันขึ้นไปทำไม ? เจ้าคำของมีพิรุณ
เห็นแล้ว

พทอง

เจ้าเห็นหรือว่าคำของเป็นคนเอาไข่มุกด์ไปใส่บน
เบญจรัตน ถึงได้มาพูดอย่างนี้

สาดี

เจ้าร้อนหัวหรือ ถึงได้พูดอย่างนี้ ?

พทอง

ร้อนหัวอะไร ?

สาดี

ร้อนหัวว่าเจ้าเป็นคนใช้ให้เจ้าคำของเอาไข่มุกด์
ไปใส่บน บ้าบอเบญจรัตนนี่

คำของ

สาดี, เจ้าได้ร้ายข้าอย่างนี้ เจ้าไม่กลัวบ้าง
หรือ ? โทษของการได้ร้าย ถึงตายนะเจ้า

สาดี

แล้วที่เจ้าป้ายสีคนอื่นเล่า ? เจ้าป้ายสีเบญจรัตน
แน่ ๆ เจ้าบอกข้าว่าเจ้าขึ้นไปบนเรือนเบญจรัตน
เจ้าไม่เคยขึ้นไปบนเรือนเขาเลย เจ้าขึ้นไป
ทำไม ?

อุไทย

อุททั้งหลาย, ข้าขอเตือนว่าโทษของการได้ร้าย
ก็คือความตายเหมือนกัน การได้ร้ายป้ายสีคนอื่น
โดยไม่มีความจริง ทำให้เกิดความไม่แน่นอน
วายเป็นสงบบ เกาะสวรรค์ของเราต้องการความ
สงบร่มเย็น เราหนีแผ่นดินใหญ่ก็เพราะเราต้องการ
การจะมาหาความร่มเย็น เพราะฉะนั้นใครก็ตาม
ถ้าทำให้เกาะนี้ไม่แน่นอน ข้าก็ต้องประหารชีวิตมัน

ต่างองกับสาสี่ ต่างก็ม้ายสีกัน เจ้าทั้งสองอย่า
เจ็บกันเลย เบญจรัตน์จะเป็นคนนอกกว่าใครนึก
ข้าจะให้เบญจรัตน์ค่าน้ำ ~~น้ำ~~ ไข่มุกก็คุ้มจนความ
บริสุทธิ์ ถ้าเบญจรัตน์ค่าน้ำไข่มุกครบ ๗ เม็ด
ตามประเพณีของเรา, ก็เป็นผู้บริสุทธิ์ ถ้าเบญจ
รัตน์บริสุทธิ์ ต่างองกับบุญของก็ต้องตาย เพราะ
เป็นคนใส่ร้าย ถ้าเบญจรัตน์ไม่ผิด, สาสี่ก็ต้อง
ตายไปกับเบญจรัตน์ด้วย ข้าว่าอย่างนี้ ทุกคนว่า
อย่างไร ?

ทุกคนมีหรือร้องว่าชอบแล้ว

ทุกคน

ชอบแล้ว ~~เจ้าข้า~~ ~~เจ้าข้า~~

(ตัดไป)

เบญจรัตน์กับมันแลบอยู่ข้างก้อนหิน

เบญจรัตน์

เบญจรัตน์ของลงมไข่มุกนี้ มัน, แลจะทำ
ยังงัยต่อไป ?

มัน

คุณอยู่ใ้ง ๆ ที่นี้ ผมจะเอาตัวคุณเบญจรัตน์เข้า
มาเปลี่ยนเครื่องแต่งตัวเพื่อจะลงมไข่มุก ~~ก็~~
คุณเบญจรัตน์เข้ามาสักครู่ คุณก็ออกไปแทน อ้อ,
ไข่มุก ๗ เม็ดเอาไว้ในหัวแล้วหรือคะ ?

เบญจรัตน์

เรียบร้อยแล้ว

~~มัน~~

มันจะออกไปบอกคุณเบญจรัตน์ อ้อ, ขอกระ
เรียนหน่อย อ้อข้าเขารักคุณเบญจรัตน์มาก คุณ
ส่วนรอบเสียละนะ ลูกผู้ชายไว้ลาบหน่อย

มันขยับตัวเดินออก

(ตัดไป)

ภูไทย, อ้อชา, ง่าแมน หารือกัน

ภูไทย

จะเอาขังงัยดี ? จะให้พิสูจน์เดี๋ยวนี้หรือ ?

ง่าแมน

ก็ต้องเดี๋ยวนี ~~เจ้าข้า~~ ~~เจ้าข้า~~ จะได้เสร็จสิ้นกันไป

อ้อชา

แต่เบญจรัตน์คงจะแบ พวกแผ่นดินใหญ่ว่าอย่า
ไม่แข็ง จะค่าน้ำลงไปเอาไข่มุกได้อย่างไร
แหละ ?

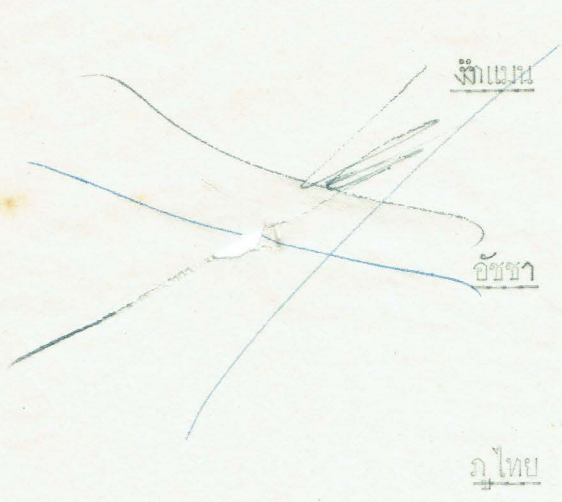
ภูไทย

แต่ทุกคนเราเห็นพ้องกันแล้ว เราต้องทำตาม
ความต้องการของประชาชน นี่เป็นจารีตของ
เรา

อ้อชา

ก็เท่ากับส่งเบญจรัตน์ไปตาย ! การพิสูจน์อย่าง
นี้ไม่ใช่เป็นธรรมเนียมสำหรับคนที่ย้ำน้ำไม่แข็ง เพียงแต่
จะทำให้ถึงแก่ทะเลก็ทำไม่ถึงเสียแล้ว.. จะเอา
ไข่มุกขึ้นมาได้อย่างไรถึง ๗ เม็ด

ให้ฟังพล

เจ้า
เจ้ากับเบญจรัตน์มากไป อย่าลืมนะเกาะสวรรค์
ของเราเป็นสุขอยู่ได้ก็เพราะประชาชนเป็นใหญ่
ถ้าเจ้ามีใจประชาชน, เจ้าก็อยู่ไม่ได้
แต่วิถีพิสูจน์แผนที่เราใช้เฉพาะชาวเกาะเท่านั้น
เบญจรัตน์มาจากแผ่นดินใหญ่. เราก็ควรหาวิธี
พิสูจน์อย่างอื่น
อชชา : ในเกาะนี้ อำนาจสูงสุดเป็นของประ
ชาชน เจ้าจะเป็นใหญ่กว่าประชาชนไม่ได้ !

มันเดินเข้ามารวมกลุ่ม แหวกคนเข้าไปที่
เบญจรัตน์ (ตัดไป)
มันกระโดดเบญจรัตน์

ดกนิลรัตน์ ดกไม้ตัดเรข
ถ้าเจ้าให้ออกไปเปลี่ยนน้ำลงน้ำ ขอให้คนเข้า
ไปนั่งหินก้อนนั้น กุณเบญจมาแล้ว เราจะ
เปลี่ยนตัวคุณ

เบญจรัตน์ (อย่างตื่นเต้น) ที่เบญจมาแล้วหรือ ...
มัน (ยกมือห้าม) เมา ๆ หนอย อย่าลืมนะครับ ไปที่หลัง
หินก้อนนั้น

เบญจรัตน์มองไปที่หินใหญ่ พอดีมีเสียงภูไทย
(ตัดไป)

โอ. เอส. เบญจรัตน์ : ขอให้เจ้าเตรียมตัวพิสูจน์ความ
บริสุทธิ์เถิด

เบญจรัตน์เป็นขึ้น
เบญจรัตน์เดินจากกลุ่มคนเข้าไปยังหลังหินใหญ่

เบญจรัตน์ ขอเปลี่ยนเสื้อผ้าก่อน
ภูไทย ไปเปลี่ยนได้
ดากอง ควรให้คนเข้าไปคุมเจ้าข้า เที่ยวนั้นจะ
หนีไปโดยไม่เสีย

พุดอง ข้าขอไปคุมเอง
มัน เราอยู่ที่นี้ : เราเอาชีวิตเป็นประกัน ถ้าคุณ
เบญจรัตน์หนี

อชชา เบญจรัตน์ไม่หนี ข้าขอรับรอง
ง่าแหม่น ก็ให้เขาไปคุมจะแปลอะไรนะ ไม่เห็นจะเสีย
หายที่ไหน

มัน พวกเราแผ่นดินใหญ่ ไม่ว่าชายหญิง เรามี
ความสะอาดซอรับ !

เจ้าแหม่น อาบอะไร ?

มัน ก็อาบน้ำที่นั่น ! ตามได้ว่าอาบอะไร ผมจะผูก
ออกมาได้ยังงี้ ใน ที่ๆ ที่ขี้ ?

จำแนก

ผู้ชายกับผู้ชายอายุควรวหรือ ?

มัน

ผู้ชายกับผู้ชาย ผู้หญิงกับผู้หญิง ผู้หญิงกับผู้ชาย..
อายุทั้งนั้น !

จำแนก

คนแก่คนโตๆ ที่อายุถึงขนาดนั้นเหี่ยวหรือ ?

มัน

โธ่, อายุมันถ้วนไม่ทุกอย่างแหละครับ ผมก็
อายุครับ ก็เพราะอายุนะครับ ถึงต้องเป็นโรค
อยู่จนเดี๋ยวนี้

สาตี

แต่บนเกาะนี้ไม่เห็นมีใครอายุใครเลยนี่ยะ !

มัน

ก็เข้าเมืองคาหาลัว มันก็ต้องหิวคาหาลัวบ้างสิ
แม่มด !

เบ็ญจะออกมาจากซอกหิน เดินเข้ามา ทุกคน

มองดู (ตัดไป)

เบ็ญจะ ปีนอย่างสง่า (ตัดไป)

อัครา มอง เบ็ญจะอย่างตื่นเต้นและทึ่งใจ

(ตัดไป)

อัครา เดินไปหาเบญจรัตน์

อัครา

เบญจรัตน์ ข้าเอาใจช่วย..

(เสียงเกรี้ยว - หน้าผด)

เบ็ญจะ (งง) ขอบใจเธอ, น้ำใจของเธอ ฉันจะไม่ลืม

อัครา

ระวังตัวให้ดี, สุกที่รัก

ภูไทย

เร็วเข้า, เบญจรัตน์ ลงมือได้แล้ว

ภูไทสั่งให้ลงมือพิชิต เบ็ญจะพะยัคหนากับ

อัครา แล้วก็ เดินขึ้นไปบนโขกหิน หันหลังมามอง

อัครา แล้วจึงเดินลงไปเบื้องล่างซึ่งสมมติว่า

เป็นชายหาด เมื่อเบ็ญจะดับตัวไปแล้วอัคราก็

วิ่งขึ้นไปบนโขกหิน ปีนมองดูอย่างทึ่งใจ

ระหว่างนี้ให้มันกับสาตี เล่นตลกกันพอควร

เพื่อดวงเวลาให้เบ็ญจะงมไข่มุก

มัน

เห็นไหม ? เห็นไหม ? โยนเปลือกหอยขึ้นมา
แทบจะนับไม่ทัน เดี่ยวเดี๋ยวก็ ๘ เม็ด

สาตี

โอ้โฮ ! เก่งอะไรยังงั้น ! เกิดมาไม่เคย
เห็น ที่มันงมได้ยังงี้ไหม ?

มัน

โธ่ ! ตามได้ เอาดักก็งมก็ได้ ที่จะงม
ไปขายแผ่นดินใหญ่

สาตี

พาฉันไปขายบ้างนะ

มัน

ขายอะไร ?

สาตี

ก็ขายไข่มุกกันละสิ

มัน

อ้าว, นึกว่าชายเชอ :

มันกับคำดีอะไรจะกันพอควร แล้วเบ็จะถึงมเสร็จ

มันบอกว่าเบ็จะขึ้นมาแล้ว ทุกคนเห็นกันอย่าง

พอใจ เบ็จะเป็นเป็นขึ้นเป็นข้าง ๆ อีชา

(ก๊อไป)

เบ็จะกับอีชา

(ก๊อไป)

เบ็จะกุมมืออีชา มองตากัน

(ก๊อไป)

ง่าแมมองอีชาอย่างไมสบายใจ (ก๊อไป)

พุดองสะกิดคำทอง

พุดอง, คำทอง รับเดินทะเลที่ ภูไทของให้รับ

ขาวเกาะกุมกันจับพุดองกับคำทองได้

เบ็จะ

พี่, ไข่มุกค์ ลง เม็ด ขอบใจที่เธอมีน้ำใจต่อ

อีชา (รับไข่มุกค์) เบ็จะรักมัน ไม่มีใครจะเก่งยิ่งกว่า

เบ็จะรักมันของข้าแล้ว :

เบ็จะ

มันจะกลับไปเบ็จะบนเสื่อผ้าประเดียนวณอีชา

คองอหิอ่า

(ออกไป)

พุดอง (กะซิบ)

พี่เดอะ, คำทอง

คำทอง (กะซิบ)

อยู่ดีตาย จะไปบ่สืเขาอู้ก็ไม่ได้คำ

ภูไทย

เอามันไปถ่วงน้ำ ! คนใส่ร้ายคนอื่น ทว่า

เกาะสวรรค์ของเรามันล้วนไม่มีความสง

ขาวเกาะสวรรค์ของการความรักความสามัคคี

ผู้ใดทำลายความสามัคคีของเรา ผู้ใดเป็น

ของเรา มันต้องตาย !

มัน

ความเมตตาของกันถึงไหนได้

น้องเจ้าของแผ่นดินแห่งความเมตตา

เว็จท่านภูไท - พี่ - พี่ !

ทุกคนหันมาดู

(ก๊อไป)

เบ็จะรักมันแกวแกวเมบหญิงขาวเกาะ เดินออกมาจาก

นอกหิน

(ก๊อไป)

ขาวเกาะตลิ่งจ้งจ้ง มันฉวยโอกาสประกาศ

มัน

ภูไทเต็มคา, ที่น้องขาวไททั้งหลาย ภูผาแผด

ไฟ เมื่อบุคคลจากแผ่นดินใหญ่ :

ง่าแมเดินออกมาหา

ง่าแม

เบ็จะรักมัน - พี่อะไรกัน ? เจ้าไปแต่งตัวเป็น

ผู้หญิงทำไม ?

มัน

พี่ทะเลาะกับ, เบ็จะรักมันจริง เบ็จะรักมัน

เป็นพี่กับ, ชื่อเบ็จะ คนที่ไข่มุกค์เมื่อคืน

แพะ : เป็นของผู้อื่น
เพียงแต่ได้
ผู้ใดจริง ๆ หรือป่ะ ?
ก็ใครว่าไม่จริงละคุณ !

จำแนบ
ขึ้น

งานนี้ต่าง ในที่ใดก็มีมือออกไปต่าง
ง ๆ เบื้องหน้าขึ้นแล้วเป็นอันให้ ถัดลง/
เลื่อนเข้าใกล้ ให้เห็นสีหน้าอันสลับกันขึ้น
ของกันทั้งสอง

(ถัดไป)

ทุกคนที่ไปรับทราบ ~~และ~~ ~~ของ~~ ~~ทาง~~
นำ ~~ของ~~ ~~ของ~~ ~~ของ~~ หอกระยะสักครู่กลาง
เลื่อนเข้าทางจำแนกกับ เบื้องหน้า คนทั้งสอง
จับมือกัน และสบตากัน
กลับเลื่อนออกพร้อมความทราบของ ~~ของ~~ ~~ของ~~

~~เมื่อเสร็จแล้ว ก็ไปพักอยู่ที่ ~~ที่~~ ~~ที่~~ ~~ที่~~~~
~~เมื่อเสร็จแล้ว ก็ไปพักอยู่ที่ ~~ที่~~ ~~ที่~~ ~~ที่~~~~
~~เมื่อเสร็จแล้ว ก็ไปพักอยู่ที่ ~~ที่~~ ~~ที่~~ ~~ที่~~~~
~~เมื่อเสร็จแล้ว ก็ไปพักอยู่ที่ ~~ที่~~ ~~ที่~~ ~~ที่~~~~

ทุกคนที่ไปรับทราบ ~~และ~~ ~~ของ~~ ~~ทาง~~ ~~ที่~~
เมื่อเสร็จแล้ว ก็ไปพักอยู่ที่ ~~ที่~~ ~~ที่~~ ~~ที่~~ ~~ที่~~

(จบ)

เมื่อเสร็จแล้ว ก็ไปพักอยู่ที่ ~~ที่~~ ~~ที่~~ ~~ที่~~ ~~ที่~~

เมื่อเสร็จแล้ว ก็ไปพักอยู่ที่ ~~ที่~~ ~~ที่~~ ~~ที่~~ ~~ที่~~

เมื่อเสร็จแล้ว ก็ไปพักอยู่ที่ ~~ที่~~ ~~ที่~~ ~~ที่~~ ~~ที่~~

เมื่อเสร็จแล้ว ก็ไปพักอยู่ที่ ~~ที่~~ ~~ที่~~ ~~ที่~~ ~~ที่~~

เมื่อเสร็จแล้ว ก็ไปพักอยู่ที่ ~~ที่~~ ~~ที่~~ ~~ที่~~ ~~ที่~~

เมื่อเสร็จแล้ว ก็ไปพักอยู่ที่ ~~ที่~~ ~~ที่~~ ~~ที่~~ ~~ที่~~

เมื่อเสร็จแล้ว ก็ไปพักอยู่ที่ ~~ที่~~ ~~ที่~~ ~~ที่~~ ~~ที่~~

เมื่อเสร็จแล้ว ก็ไปพักอยู่ที่ ~~ที่~~ ~~ที่~~ ~~ที่~~ ~~ที่~~

เมื่อเสร็จแล้ว ก็ไปพักอยู่ที่ ~~ที่~~ ~~ที่~~ ~~ที่~~ ~~ที่~~

เมื่อเสร็จแล้ว ก็ไปพักอยู่ที่ ~~ที่~~ ~~ที่~~ ~~ที่~~ ~~ที่~~

Handwritten text at the top left, partially obscured by a stamp.

Handwritten text at the top right, partially obscured by a stamp.

Handwritten text in the middle left, including some underlined words.

Handwritten text in the middle right, including some underlined words.

Handwritten text line across the middle of the page.

Handwritten text line below the middle of the page.

Handwritten text line with a large number '2' on the left.

Handwritten text line below the line with the number '2'.

Handwritten text at the bottom of the page, enclosed in a large bracket on the left.